CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Be ye therefore perfect, even as your Father, which is in heaven is perfect."
Matt. 5 : 48

NOV. 20th 1959 - No. 419 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

WAAROM KOOPT U ?

Door Rev. T. C. Van Kooten

Wist U, dat veel mensen in een lichte staat van hynose geraken, zodra zij een supermarket binnenstappen? Verdekt opgestelde filmcamera's zijn gebruikt om vast te leggen, hoe vaak winkelende vrouwen met hun ogen knipperen tijdens hun verblijf in de winkel. Gemiddeld knippert een mens ongeveer 32 keer per minuut met de ogen. Onder hevige spanning stijgt het aantal oogknipperingen per minuut soms wel tot 50 of 60. Daarentegen kan bij ontspanning het oogknipperen verminderen tot ver beneden het gemiddelde, twintig keer per minuut of zelfs minder. De verbazingwekkende ontdekking met de filmcamera's was, dat vrijwel alle winkelende vrouwen, zodra zij tegenover de verblindende warreling van reclame in de supermarket kwamen te staan, niet meer dan 14 keer met hun ogen knipperden. Er was iets heel bijzonders gebeurd! De vrouwen waren in een soort hypnotische "trance" geraakt, een lichte vorm van trance, welke de eerste trap is van hypnose. In die toestand lopen ze rond tussen de overvloed, terwijl elk pakje en elk blikje hen toeroept: "Koop mij, koop mij," "Neem me mee in Uw karretje." De camera's lieten zien, dat sommige vrouwen rondliepen met glazige staarogen en dat ze soms als hamsteraars hun wagentje tot de top met voorraad vulden.

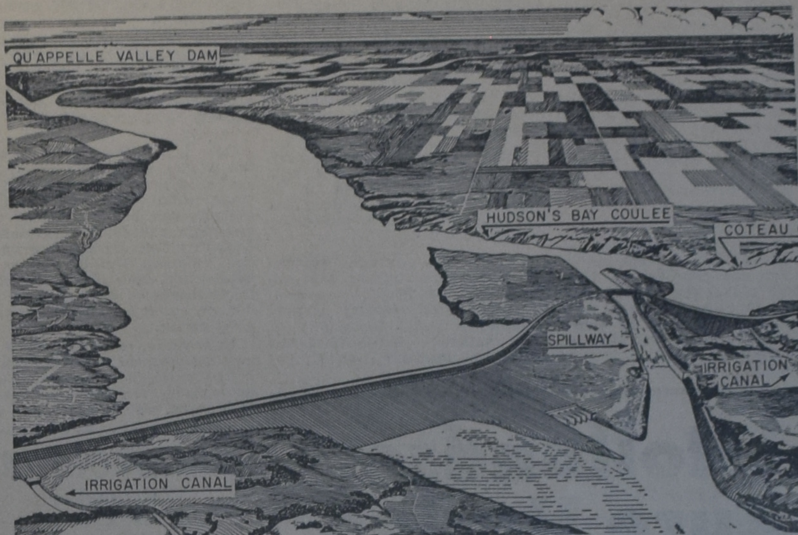
Dit onderzoek wees verder uit, dat het oog-knipperen begon te versnellen, zodra de vrouwen zich naar de kassa gingen begeven. En wanneer tenslotte met belgerinkel het totaalbedrag te voorschijn kwam en de kassa-juffrouw op geld stond te wachten, was het oogknipperen toegenomen tot 45 keer per minuut. De "trance" was over en de onplezierige werkelijkheid van het betalen van de rekening moest onder ogen gezien worden. De meeste vrouwen hadden meer gekocht dan ze van plan waren. Soms waren ze niet in staat, te betalen voor hun inkopen. In de meeste gevallen waren ze overgehaald tot het kopen van extra dingen die ze niet nodig hadden.

• • •

De moderne supermarket is een van de sprekendste voorbeelden van moderne reclame. De reclamebureaux graven tot in de diepten van het menselijk hart om te zoeken naar motieven en aanleidingen die een mens tot kopen kunnen bewegen. Verscheiden bureaux werken de klok rond en voor hen is geen enkel terrein van het innerlijk menselijk leven heilig, als het gaat om elke mogelijke verborgen begeerte te vinden, en die te gebruiken, om niet te zeggen te exploiteren, teneinde een product te verkopen. De moderne samenleving wordt door deze "overreders" aan alle kanten gebombardeerd. Elke verpakking en elke uitstalling in elke winkel is erop berekend, de mens aan te spreken. Goederen worden de mensen opgedrongen, niet omdat zij ze nodig hebben, ook niet omdat ze zo goed zijn, maar omdat de onderzoekers een verborgen aandrang in de mens gevonden hebben, die hem wel tot kopen zal aanzetten. Een groot deel van de moderne reclame is dan ook niet bedoeld om aan te tonen, hoe een bepaald product in een behoefte voorziet, maar om op een zodanige manier de menselijke begeerten en driften in iemand op te wekken, dat hij wordt bewogen om te kopen. Bij het verkopen van auto's wordt vaak meer nadruk gelegd op de stand waaraan men verplicht is een bepaalde car te bezitten, dan op de kwaliteit van de auto of de prijs. Zeep maakt U tot een schoonheid — in werkelijkheid helpt het een beetje om U schoon te maken. "The home freezer becomes a frozen island of security". ("Hidden Persuaders" door Vance Packard, p. 61, — dit is een veelgevraagd boek, waarin de hele reclamewereld uitvoerig wordt besproken en de ethiek ervan blootgelegd. Dit artikel is grotendeels gebaseerd op gegevens ontleend aan dit boek.) "Freezers" worden het "hol" van de menselijke hamsteraar. Het menselijk ras wordt overgehaald in dit hol voorraden aan te leggen met motieven waarvan de echte hamster nog nooit gedroomd heeft. Verzekeringsmaatschappijen verkopen onsterfelijkheid, meer dan polissen die de mensen werkelijk helpen. En natuurlijk wordt nooit vergeten te spelen op het klassegevoel van de mensen. Evenmin ziet men de kansen over het hoofd, die "sex" biedt in de reclame, of het past of niet. Zolang het maar helpt om te verkopen.

Al deze aspecten van de moderne reclame worden grondig besproken in genoemd boek. Vance Packard kan U vertellen waarom sommige kinderprogramma's in de T.V. zulke sluwe aanvallen op de beurs van de ouders zijn. En waarom

(Vervolg op pag. 3)

Het werk aan de stuwdam in de South Saskatchewan River schiet goed op. Dit project is een van de grootste werken, die thans in Canada onderhanden zijn en staat ongeveer op het zelfde peil als de St. Lawrence Seaway. Een jaar geleden werd met dit enorme karwei begonnen en bovenstaande tekening geeft aan, hoe het er uit zal zien, als het compleet is. Dan zal de provincie Saskatchewan in wijde omtrek profijt trekken van de miljoenen, die er thans in dit bouwwerk gestoken worden.

GERECHTIGHEID

verhoogt een volk

door Dave Valstar

De vrije wereld heeft zich in haar strijd tegen het communisme nog nooit duidelijk uitgesproken over haar idealen betreffende een nieuwe wereld-ordening. Dit verzuim berokkent haar in het bijzonder in het Verre Oosten grote schade. Aldaar is men immers bevreesd voor een verkapt neo-kolonialisme. In de vroeger koloniale gebieden is men angstvallig bezorgd voor het behoud van de zo pas verkregen zelfstandigheid en daarom wantrouwig gestemd tegenover elke vorm van Westerse invloed.

Daar komt bij dat de gekleurde rassen niet al te veel vertrouwen hebben in de geestelijke fundering van de Westerse maatschappij. Men kan hun hiertoe nauwelijks het recht ontzeggen. Ondanks de invloed die het Christendom bij de ontwikkeling van Noord-Amerika en Europa heeft uitgeoefend, kan men met betrekking tot deze gebieden toch moeilijk spreken van een Christelijke maatschappij.

De Oosterse volken zien ook dat het rationalisme een geestelijk vacuum heeft geschapen, waarin geen plaats meer is voor een gebondenheid aan buiten de mens liggende waarden.

Dr. J. M. van Veen wijst daarom in het maandblad "Wending" terecht op de mogelijkheid dat de Aziatisch-Afrikaanse landen weer zullen teruggrijpen op hun eigen geestelijke erfenis. Het herlevende Boeddhisme is volgens hem hiervan een goed voorbeeld.

De vrije wereld draagt dus wel een grote verantwoordelijkheid wanneer zij verklaart een oplossing voor de vele wereldproblemen te bezitten en het communisme als een valse religie aan de kaak stelt. Het is namelijk niet voldoende om afwijzend tegenover de leer van Karl Marx te staan.

Nu lopen wij met dit standpunt ongetwijfeld het gevaar als zwartkijkers te worden betiteld, als mensen die altijd maar weer met beginselen schermen en geen oog hebben voor het vele goede in de Westerse maatschappij.

Indien dit verwijt op waarheid zou berusten wordt het hoog tijd onszelf te onderzoeken. Want het kan ook mode worden om in navolging van de Franse wijsgeer Sartre over de hopeloosheid van het menselijk bestaan te spreken. Daardoor zouden wij bovendien tot een gevaarlijk negativisme vervallen.

Als Christenen moeten wij dan ook dankbaar zijn voor hetgeen wordt gedaan in dienst van de geestelijke volksgezondheid en heel het moderne maatschappelijke werk. We zullen moeten bedenken dat het werk der barmhartigheid van de Verenigde Naties waarlijk niet alleen uit zelfzuchtige motieven geschiedt, zoals cynische mensen ons willen doen geloven.

* * *

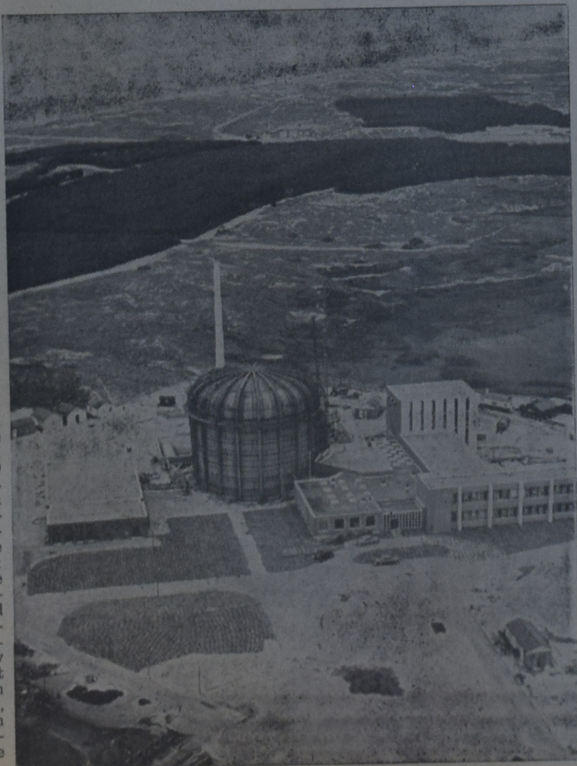
We zijn ook bevoorrechte mensen die de zegen hebben ontvangen te mogen leven in een eeuw van sociale voorzieningen, medische zorg en wetenschappelijke vooruitgang. Zolang er in Indië nog jaarlijks een millioen mensen aan malaria bezwijken en de gemiddelde levensduur in het Verre Oosten op 30 jaar moet worden gerekend, hebben wij zeker geen recht tot klagen.

Deze welvaart kan ons echter ook tot een val worden. Dit geschiedt wanneer wij ons betrouwen stellen op door mensenhand gewrochte arbeid. We mogen met dankbaarheid gewagen van de vruchten der humaniteit, die, dank zij Gods tempering van de uitwerking der zonde, nog op aarde gevonden worden.

Maar we weten ook dat zelfs humane gevoelens geen verandering kunnen brengen in de verhouding van de wereld tot God. En die bepaalt uiteindelijk het lot der mensheid.

Christenen zijn geen pessimisten. Want juist zij weten door Gods genade van het geschonken perspectief in Jezus Christus. In

(Vervolg op pag. 2)

Ook Nederland bouwt een Centrum voor Atoomonderzoek. Deze luchtfoto werd op 5 November genomen boven Petten, N.H., waar ten bedrage van vele miljoenen guldens wordt gebouwd aan werkplaatsen, laboratoria en een kernreactor van groot vermogen.

(Luchtfoto A.N.P.)

BEZWAAR TEGEN R.K. PRESIDENT

In verband met de in 1960 te houden presidents-verkiezingen in Amerika kan men in de Amerikaanse kerkelijke pers herhaaldelijk uitspraken lezen tegen de verkiezing van een rooms-katholieke candidaat. Tot dusver is nimmer een rooms-katholiek president van de Verenigde Staten geweest. Als een mogelijke candidaat voor 1960 wordt wel eens genoemd de populaire senator John F. Kennedy van Massachusetts, die echter rooms-katholiek is. De Zuidelijke Baptisten in Florida hebben nu weer de volgende resolutie aangenomen: ',Wij verzetten ons sterk tegen de verkiezing van ènige hoge regerings-autoriteit, en inzonderheid van een president van de Verenigde Staten, die mogelijk enige particuliere of publieke eed van trouw aan een vreemde mogendheid heeft afgelegd, onverschillig of dit een politieke of kerkelijke macht is, die de voorrang neemt boven zijn trouw aan de grondwet van de Verenigde Staten en de vrijheid, die deze belichaamt."

MARTELAAR IN CHINA

Wang Ming Tao, één van de meest geliefde Chinese predikanten, wiens preken, boeken en krantenartikelen door de Heilige Geest zijn gebruikt om velen tot de Here Jezus te leiden, werd door de communisten gevangen genomen. Het verhandelen van zijn boeken werd strafbaar gesteld.

De martelingen die hij in de gevangenis moest ondergaan, braken zijn geest, zodat hij tenslotte een schuldbekentenis tekende. Nadat hij vrijgelaten was, zei hij voortdurend "Ik ben Judas". Nadat hij zijn krachten had teruggekregen en ook geestelijk weer normaal was, ging hij terug naar de autoriteiten en trok zijn confessie in. Tengevolge van deze moedige overtuiging zijn Ds. Wang en zijn vrouw opnieuw in de gevangenis opgesloten.

(I.C.N.)

Gerechtigheid

(Vervolg van pag. 1)

de Zoon van God heeft zich een nieuwe wereld geopenbaard, die zal worden gekenmerkt door vrede en gerechtigheid.

Daarin zal geen vervloeking meer tegen iemand zijn. En de troon Gods en des Lams zal daarin zijn, en zijn dienstknechten zullen Hem dienen, en zullen zijn aangezicht zien, en zijn Naam zal op hun voorhoofden zijn.

En aldaar zal geen nacht zijn, en zij zullen geen kaars noch licht der zon van node hebben, want de Heere God verlicht ze, en zij zullen als koningen heersen in alle eeuwigheid. (Openb. 22 : 3—5)

De Christelijke politiek en de Christelijke staatkunde hebben niet de pretentie dit rijk thans op aarde te kunnen vestigen. Ook al zouden alle mensen zich tot Christus bekeren, dan nog bezit ons geslacht nog maar een beginsel der heiligheid, in het persoonlijke zowel als in het publieke leven.

Wanneer men evenwel doordrongen is van de geweldige betekenis van Christus' verzoeningswerk kan men daarover uit dankbaarheid niet zwijgen. Dan gaat men uit in de wereld in al haar verschijningsvormen in de wetenschap dat het Woord van God een boodschap heeft voor elk terrein.

In dit licht bezien is het verdrietig dat zelfs president Eisenhower geen duidelijker geluid laat horen. De president is namelijk van mening, dat "the free nations of the world, motivated by both humanitarianism and self-interest, should co-operate voluntarily in a long-range program aimed at helping the presently less-privileged peoples work step by step toward a better life."

In deze uitspraak, gedaan tijdens een redevoering in Abilene, Kans., wordt als einddoel van ons streven de verbetering van het levenspeil der minder bevoorrechte volken gesteld. Uiteraard zal niemand de belangrijkheid hiervan willen ontkennen. Men kan er Eisenhower zelfs geen verwijt van maken een beroep te doen op de menslievendheid zonder meer. Ook een Christen-staatsman is verplicht elke vorm van humaniteit te bevorderen, of die is gemotiveerd door het Humanisme dan wel door het Christendom.

Hoeveel rijker zou Eisenhower's verklaring evenwel geweest zijn, indien hij had gewezen op de kracht van het geloof, hetwelk ook betekenis heeft voor de verhouding der volken.

De president gewaagde wel van vrede en gerechtigheid toen hij sprak over de hoop der wereld: "a sound world economy, binding together a world community of free nations, characterized by peace and justice." Doch hij gaf niet aan dat deze slechts kunnen worden verkregen langs de weg van gehoorzaamheid aan Gods geboden.

De Pilgrimfathers, die van zulk een grote betekenis voor de staatkundige vormgeving van de Verenigde Staten zijn geweest, hebben eertijds niet geaarzeld zich ook in de politiek door Gods Woord te laten leiden. Zij leefden in het besef dat de Christen een roeping heeft en dat menselijke macht door goddelijke wetten is begrensd. Hun politieke plichten werden tot goddelijke geboden.

Indien deze geest weer over Amerika en Europa vaardig zou worden is er hoop dat het vrije Westen tot zegen van de gehele wereld zal worden gesteld. Omdat alleen gerechtigheid naar het Woord van God een volk verhoogt. (Spr. 14 : 34)

Christelijk Onderwijs in de V.S.

In de zestiende jaarlijkse conventie van de *A.C.C.C. van Californië* werd de volgende resolutie aangenomen.

De Amerikaanse Raad van Christelijke Kerken van Californië erkent de noodzakelijkheid van een goede wetgeving om het publiek tegen frauduleuze scholen en zogenaamde "diplomafabrieken" te beschermen.

Door de in 1958 aangenomen wetten worden de bijzondere "Colleges" en scholen, die daarmee gelijk staan echter onder bijna volledige controle van het department van onderwijs van de staat geplaatst. Door de uitleg, die het department van onderwijs aan de wet geeft, betekent dit dat zelfs bijbelscholen, bijbelcolleges en seminaries nu onder de controle van het departement vallen.

Er is verder reden om aan te nemen dat getracht wordt om ook de lagere particuliere scholen onder de controle van het department te brengen, wat de exploitatie van christelijke dagscholen in de staat in gevaar zou brengen.

Daarom wordt besloten dat wij een beroep doen op de leden van de wetgevende vergadering van onze staat om de nodige stappen te ondernemen om de volledige vrijheid van alle wettige particuliere scholen in onze staat te verzekeren en doen wij een beroep op de christenen om de stichting en exploitatie van bijzondere christelijke scholen te bemoedigen als een protest tegen het onderwijzen van de evolutie en andere onschriftuurlijke instellingen in de openbare scholen, terwijl tegelijkertijd het lezen van de bijbel en het onderwijs in de christelijke beginselen in de klas wordt verboden.

NOW IT IS THEIR TURN

Prime Minister Diefenbaker, with the recent appointment of Erick Willis as lieutenant-governor of Manitoba, has succeeded in replacing eight out of ten provincial representatives of the Queen with loyal Conservatives. Only Alberta and British Columbia are left, and Alberta's veteran J. J. Bowlen is expected to quit shortly as a result of increasing ill health. Liberal-appointed Frank Ross in B.C. reaches the end of his five-year term in October, 1960.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst. In charge of editorial matters: D. Farenhorst.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Mevr. J. M. De Groot—Vreugdenhil (Netherlands), Rev. J. De Jong, Rev. H. De Moor, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Miss H. C. Kruizinga, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Dr. J. Roukema, M.D., Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Prof. Mr. L. W. G. Scholten (Netherlands), Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), Mr. J. Vander-Vliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr. A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

EEN VADERLAND KIEZEN

Het is voor de meeste immigranten een belangrijke dag, als zij het Canadese Burgerschap officieel ontvangen. En voor velen is het dan toch nog even moeilijk om openlijk en officieel met een eed zich te verbinden aan een "vreemd" land, waardoor men in zekere zin het geboorteland "afzweert". Het is immers niet zo, dat de verhouding tot het oude Vaderland gelijk blijft, als men een nieuw Vaderland aanneemt. In werkelijkheid neemt men op die dag afscheid van het geboorteland en plaatst men het in e e n lijn met andere landen, zoals Duitsland of India. Er mag nog enige persoonlijke voorkeur blijven bestaan, zoals men b.v. ook persoonlijk meer van Hongarije kan houden dan van Roemenië of omgekeerd, maar het is onmogelijk, om tegelijkertijd er twee Vaderlanden op na te houden.

Dit heeft die jonge Italiaan Giorgio Capellozzo uit Port Credit, Ont. goed begrepen, toen hij enkele dagen geleden in Brampton voor de rechter verscheen om zijn verklaring af te leggen, teneinde het Canadese burgerschap te verkrijgen. Op de vraag, of hij eventueel bereid zou zijn, de wapenen op te nemen voor Canada, zei hij, dat hij daartoe wel bereid was, behalve als het tegen Italië zou gaan. Daar wonen nog familieleden van hem en tegen dat land zou hij niet kunnen vechten voor Canada. De rechter gaf hem toen de keus tussen deze twee landen, door de vraag nog eens te herhalen en Capellozzo erop te wijzen, dat hij het Canadese burgerschap niet zou kunnen krijgen als hij op dit standpunt bleef staan. De Italiaan was echter niet tot andere gedachten te brengen en werd naar huis gestuurd zonder het begeerde certificaat.

Velen hebben misschien de stap tot het Canadees burgerschap gedaan zonder te beseffen, dat deze kwestie er aan vast zit. Het geldt natuurlijk voor Nederlanders op precies dezelfde wijze als voor Italianen. Als het oorlog zou worden tussen Canada en Nederland bestaan er voor de immigranten van Nederlandse afkomst in Canada geen andere mogelijkheden dan trouw zijn aan 't nieuwe Vaderland of geïnterneerd worden als krijgsgevangenen. Men is nu eenmaal Canadees, of men is het niet, een tussenweg is hier niet mogelijk, en dat heeft de vraag van die rechter in Brampton nu eens duidelijk naar voren gebracht.

Het schijnt niet gebruikelijk te zijn om adspirant-burgers het vuur zo aan de schenen te leggen. In de regel wordt volstaan met enkele vragen betreffende de regering van Canada, de provincies, de taal enz. Het is best mogelijk dat sommigen het de rechter in Brampton kwalijk nemen, dat hij die Italiaanse immigrant in verlegenheid bracht door zo'n scherp gestelde vraag te doen. Maar wij geloven, dat deze rechter daarmee niet buiten zijn boekje gegaan is. Integendeel, hij heeft daarmee duidelijk gemaakt, dat het accepteren van het Canadese burgerschap geen kleinigheid is en verstrekkende gevolgen kan hebben.

Wie zich in dit land vestigt en hier blijvend wil wonen met zijn kinderen, zal vroeger of later te staan komen voor de vraag of hij het burgerschap zal aanvragen of niet. En in de meeste gevallen gevoelt men zich wel verplicht, dit te doen. Wie de rechten en vrijheden van dit land voor zichzelf begeert, het recht om hier te werken en te wonen, het recht op bescherming tegen misdrijf en op hulp bij tegenslagen, zal ook een verplichting gevoelen, om die rechten en vrijheden te helpen bewaren en verdedigen.

De Canadese overheid geeft ons de gelegenheid, in dit land te komen wonen en ons te bewegen alsof we er burgers van zijn, zonder ons de verplichtingen van de Canadese burger op te leggen. Wanneer wij daar echter om gaan vragen, staat de regering volkomen in haar recht als zij ons behalve de rechten ook dezelfde plichten wil doen aannemen als de geboren burger. Die heeft geen kans om een uitzondering te maken in geval van oorlog voor een bepaald land, waarvoor hij een persoonlijke voorkeur mocht hebben. Vanaf het ogenblik dat men met een eed het Canadese burgerschap heeft aangenomen, zal er ook voor de immigrant geen keus meer bestaan als het land in oorlog mocht geraken. Ook hier geldt het: Niemand kan twee heren dienen. Er zit dus meer aan vast om het Nederlanderschap op te geven, dan men oppervlakkig zou menen.

Nu kan men wel zeggen, dat het zeer onwaarschijnlijk is, dat Canada ooit met Nederland in oorlog zal komen. Dat is ook zo, maar het gaat nu "om het spel en niet om de knikkers". Het gaat er om, dat wie Canadees wil worden, beseffen moet, dat hij in werkelijkheid en officieel zijn geboorteland "afzweert". Hij mag zijn accent zijn leven lang behouden, en zijn herinneringen aan het oude Vaderland mogen onuitwisbaar zijn, maar zijn hart moet Canada bovenaan plaatsen, anders is men nog niet klaar voor het Canadese burgerschap, dat heeft het geval van Giorgio Capellozzo ons duidelijk geleerd.

Waarom koopt U?

(Vervolg van pag. 1)

auto's steeds langer en langer worden. Hij weet zelfs te vertellen waarom mannen het scheren niet zouden willen laten, zelfs niet als het kon.

Adverteerders proberen deze motieven te ontdekken en er dan gebruik van te maken voor hun verkoop. Het gaat er dan niet om, of een artikel goed is, of nuttig, maar of het verkoopbaar is. Dan wordt desnoods zelfs het leed van de mens ingeschakeld om het doel te bereiken. Ze treden het privé domein van het zieleleven binnen en doen een beroep op elk mogelijk gevoel om maar een "sale" te maken. Verkopen wordt beschouwd als een zakelijke handeling zonder enige morele betekenis.

* * *

Enkele arglistige euvels zijn aan het werk op het terrein van de moderne reclame.

(1) Er wordt gespeeld met morele waarden, ze worden geëxploiteerd of als dekmantel gebruikt, al naar het voordeliger uitkomt. Alles wordt opgeofferd aan de "moloch" van de overvloed, een hogere levensstandaard en zelfzuchtig streven. De meeste reclame exploiteert morele waarden en geeft dit openlijk toe.

(2) Reclame baseert zich op planmatige veroudering — gooi dat oude ding weg en koop een nieuwe, niet omdat het oude versleten is, maar eenvoudig omdat oud oud is, en het nieuwe nieuw. Dit wordt op alles toegepast, sokken, auto's en niet te vergeten dameshoeden. Het is een berekende economie van verspilling. Gods schepping werd daar niet voor gemaakt.

(3) De reclametechniek wordt ook toegepast in de politiek. Candidaten worden "verkocht" aan het publiek. Politiek is geen staatsmanschap meer, het werd koopmanschap zonder hogere waarden. Het streven wordt gericht op het verkopen van een man aan het volk, ongeacht de middelen, die daarvoor nodig zijn, noch wat de man's politieke aspiraties zijn. Wie vooruit wil komen in de politiek moet tegenwoordig een van de grote reclame-bureaux in de arm nemen. Zijn populariteit voor de T.V. wordt voor de candidaat van grotere betekenis dan zijn overtuiging of zijn bekwaamheden. Zo schreef onlangs de Hamilton Spectator, dat het twijfelachtig is, of grote mannen zoals Thomas Jefferson of Abraham Lincoln ooit tot president van de Ver. Staten gekozen zouden zijn, als zij hun populariteit hadden moeten winnen met T.V. voorstellingen, zoals dat tegenwoordig gebeurt. Thomas Jefferson zou vermoedelijk niet aangenaam genoeg geweest zijn en Abraham Lincoln's uiterlijke verschijning zou hem wel eens heel wat stemmen hebben kunnen kosten. Toch zijn deze beide mannen in graniet uitgehouwen in het Mount Rushmore Gedenkteken. Daar tellen ze wel mee.

(4) De moderne reclame plaatst de verkoop van God en parfum op één lijn. Benzine en het Evangelie worden verhandeld over de toonbank. De onderzoekers hebben slechts na te gaan, welke begeerten er in het mensenhart leven. Begeerte is het criterium. Alsof wat de mensen willen, of wat ze geleerd is te willen, de beslissende factor is! Begeerte kan mensen wel aan het kopen zetten, maar het is geen maatstaf om te bepalen wat goed of noodzakelijk voor hen is.

* * *

De Christen moet zich kunnen verdedigen tegen deze exploitatie, niet alleen om zijn geld te behouden, maar veel meer zijn ziel. Hier werken boze krachten, die iemands geestelijk leven kunnen vernielen. Geestelijke waarden worden zowel miskend als geëxploiteerd. Met God wordt geen rekening gehouden, noch met wat Hij zegt. Zelfs de verzoening in Christus wordt als koopwaar beschouwd en redding moet aangenaam gemaakt worden om aantrekkelijk te zijn voor de natuurlijke mens. Laten wij onszelf wapenen tegen de arglistige euvels, die gevonden worden in een groot deel van de moderne reclame.

—

In dit verband is het interessant op te merken dat door de Metropolitan Toronto Branch van de Canadian Mental Health Association een onderzoek is gedaan naar het resultaat van "high pressure advertising" op immigranten (Hamilton Spectator, 10 Oct. p. 5). Dr. Margery King, associate executive director van de Association verklaarde dat "de Europeaan niet gewend is aan zo'n spervuur van reclame van alle kanten. Vaak ontstaat verwarring door de aandrang tot kopen ...." Wat men ook van deze verklaring van Dr. King mag denken, het is opmerkelijk, dat de gehele wereld van de reclame thans wordt onderzocht, zelfs in de resultaten bij de immigranten. Er werd beloofd, dat een overzicht van dit onderzoek naderhand zou worden gepubliceerd.

FOR THE FARMERS

De „kleine" Boer

Het is in Canada niet zo gemakkelijk uit te maken, wat een 'kleine' boer is. In Nederland maakte men eenvoudig deze onderscheiding op grond van het aantal hectaren grond, dat een boer in bedrijf had. Maar in Canada, waar niet alle grond productief is, kan men een boer niet zonder meer taxeren op het aantal acres grond, dat hij in zijn bezit heeft. Daarom heeft men hier een 'kleine boerderij' genoemd elk bedrijf dat te klein is om de boer met zijn gezin een bestaan te geven.

Volgens een onderzoek van Dr. M. E. Andal, een landbouw-econoom in overheidsdienst, vallen ongeveer 55.000 farms in de prairieprovincies, met een area elk van niet meer dan 130 acres en ongeveer 187.000 farms in de overige provincies met elk minder dan 70 acres bewerkt land onder de categorie "small farms". Ongeveer een

DR. M. E. ANDAL

derde van alle Canadese farms is volgens dit onderzoek oneconomisch van opzet en er worden maatregelen voorgesteld om verbetering in de toestand te brengen.

In het algemeen is het gemiddelde inkomen van de farmers hoger dan de statistieken aangeven, doordat onder 'farms' worden verstaan alle bezittingen met een oppervlakte van 1 acre en meer en met een opbrengst aan farmproducten van $ 250 of meer per jaar. Vele farms in de zin van deze definitie worden echter niet door boeren gedreven, maar door gepensioneerde stedelingen, fabrieksarbeiders met wat vrije tijd en door hobbyfarmers. Maar in de statistieken worden ook deze bedrijfjes meegeteld.

Om werkelijk verbetering te brengen in het lot van de kleine boer moet volgens Dr. Andal het voorbeeld van de Ver. Staten gevolgd worden, waar het Rural Development Program goed werkt. In dit program werken niet alleen nationale en plaatselijke overheid samen, maar ook de dorpsgemeenschap met vertegenwoordigers van farmers, school en kerkgroepen, verenigingen, zakenleven en industrie. Op die manier is het dikwijls mogelijk, meer mogelijkheden te vinden voor de kleine boer en zijn gezin, dan wanneer dit probleem eenzijdig door alleen maar de boeren zelf, of de regering wordt aangepakt.

CANADA'S AGRARISCHE ONTWIKKELING IN DE EERSTVOLGENDE 10 JAAR

Professor D. R. Campbell, President van het Agrarisch Instituut van Canada heeft in een onlangs gehouden rede er op gewezen dat de opvatting dat voor een toenemende landbouwproduktie meer land nodig is, als verouderd kan worden beschouwd. Hij voorspelt dat Canada in de eerstvolgende 10 jaar een revolutie op agrarisch gebied te wachten staat, met name wat de produktie van vlees, pluimvee en eieren betreft, die veroorzaakt zal worden door de wetenschappelijke en technologische vooruitgang. Als gevolg daarvan zal de agrarische bevolking nog verder in aantal afnemen. Daarnaast zal men zich moeten instellen op aanhoudende overproduktie, die de steunprijzen en andere regeringssteun noodzakelijk zal maken.

In de jaren 1940—1950 zijn, zo zegt professor Campbell, de Canadese akkerbouwbedrijven sterk gemechaniseerd met het gevolg dat de omvang van de farms steeds groter is geworden. Er bestaat echter een optimale grootte voor akkerbouwbedrijven en deze is in Canada wel ongeveer bereikt. De verdere ontwikkeling op agrarisch gebied ziet professor Campbell vooral bij de teelt van slachtvee en pluimvee. De varkens- en pluimveeteeltbedrijven zijn de laatste jaren in Canada zeer sterk gegroeid. De produktie van varkens, kippen en kalkoenen is met sprongen vooruitgegaan. Ook de produktie van rundvee en van zuivel zal nog verder stijgen, zodra het veevoederprobleem is opgelost.

Professor Campbell meent dat het rundvee in de toekomst zal kunnen worden gevoederd met geconcentreerde voedergewassen. Hij zei dat de dag niet ver meer af is dat een veehouder een ton hooi in geconcentreerde vorm zal kunnen aankopen. Dientengevolge zullen er gespecialiseerde slachtvee- en zuivelfarms ontstaan en zal de weg worden geopend voor verticale integratie, waarbij de produktie, de verwerking en de verkoop aan het publiek van voedingsmiddelen in één hand komt. Deze integratie zal voornamelijk een gevolg zijn van de behoefte aan crediet en zal bovendien het risico van prijsdalingen beperken. De agrarische politiek van de overheid zal zich moeten wijzigen. In de toekomst zullen grotere leningen aan een kleiner aantal bedrijven moeten worden verstrekt.

Professor Campbell voorspelt tenslotte dat de Canadese farms steeds meer de vorm van naamloze vennootschappen zullen kiezen, waardoor de overdracht van het bedrijf van vader op zoon wordt vergemakkelijkt. Hij ziet weliswaar problemen wat de overproduktie en ook de verplaatsing van de agrarische bevolking naar de steden betreft, maar is toch overtuigd dat deze een hogere levensstandaard van de agrarische bevolking tenslotte niet in de weg zullen staan.

Een kerkdienst aan boord

New Orleans ligt als een stad ingebed tussen twee polen.

Aan de ene kant stroomt de Mississippi en in een forse ronding houdt Old Man's River het hoofdgedeelte van de stad ingesloten. Van deze drie zijden gaan de wijde boulevards en de langgerekte avenues uit om eindelijk in een punt samen te komen, daar waar de andere pool gevonden wordt: het begraafplaatsen-complex ten noorden van de stad.

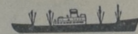
Alle wegen gaan uit van de rivier — die met haar vele schepen, loodsen en kaden, werkplaatsen en vemen, een 'rivier des levens' zou genoemd kunnen worden — en alle wegen komen samen waar de dodenakkers gevonden worden.

Zo ligt de stad ingebed tussen leven en dood, tussen nacht en dag. Met de stad groeide ook deze symboliek onbewust mede en wie met aandacht de stad in zijn bouw opneemt, moet het wel opvallen.

De kleine verkeersstroom echter, die alle dagen van het jaar langs de grote en kleine verkeersaders naar de werkplaatsen der levenden zich voortrept, keert op Allerheiligen zich om en richt zich naar de rustplaats der doden. Dan zijn alle straten der stad vol van auto's en ieder draagt zijn bloemen om daarmee de groeven der overledenen te tooien. Die ene dag stopt de jacht naar het leven; het wordt stil in de stad en druk is het alleen bij de graven, waar het Amerikaanse volk zijn doden, en met de doden zichzelf eert, door zo hen een plaats te geven in hun midden.

Op deze dag ligt ook het werk op de schepen stil.

Zeker dit jaar, nu Allerheiligen op een zondag viel.

Langzaam, steeds langzamer kwam het schip aanvaren, dat we deze morgen bezoeken zouden. De nacht over had het, door mist opgehouden, aan een bunkersteiger gelegen, maar nu was de mist opgetrokken en in de vroege morgen nam het zijn laatste etappe.

Het was maar een klein schip met in totaal 18 bemanningsleden. Surinamers bijna allen. Ik zag er staan bij de kop en op het achterschip en op de brug de kaptein en de loods. De lijn werd uitgeworpen, de manilla er aan vastgemaakt en niet lang duurde het, of, vast aan de kade gemeerd, lag het schip op zijn tijdelijke bestemming, waar het Maandag zijn lading zou innemen.

Gran Rio — Grote Rivier — was zijn naam.

In de stad gingen de kerkdeuren open en riepen de klokken de mens op 'om naar Gods huis te gaan', toen wij, mijn vrouw en ik, aan boord stapten en na een paar begroetingen met de oude bekenden, de gezagvoerdershut binnenstapten. Het ijs behoefde daar niet gebroken te worden; we kenden hem al sinds jaren. De koffie kwam op tafel en naar elkanders wel en wee was spoedig geïnformeerd.

Of het mogelijk zou zijn de mensen bij elkaar te krijgen voor een korte dienst? Er was geen bezwaar tegen en reeds ging de stuurman rond om wie wilde bij elkaar te roepen.

Zo gingen we dan naar beneden, de eetsalon in, waar acht stoelen om twee aan de grond geschroefde tafeltjes stonden. Spoedig waren ze gerangschikt en een goede 'kerkruimte' geschapen.

Ze kwamen, de een na de ander. Al gauw waren de stoelen bezet en werden de staanplaatsen ingenomen, zodat 'het huis vol werd'. Van de 18 man sterke bezetting waren er tenslotte 15 aanwezig, d.i. 90% van de bemanning. Op de kaptein na, allen gekleurd naar gelaatskleur en gezindte. Hernhutter, Hervormd, R. Katholiek of Gereformeerd. De zeevaart kent maar weinig scheidsmuren.

De 'dienst' was niet lang. Johannes 2 : 1—10 werd gelezen; de bruiloft van Kana. Dat Jezus' eerste wonder ons goed nieuws brengt, hetzij we iets beginnen, hetzij iets beëindigen. Goed nieuws: wijn in plaats van water, wijn van water. En dat als antwoord op de eerste zorg bij een pas begonnen begin en op de laatste vraag over het geheel van zeker komend einde.

Dat Johannes ons hier het wereldwijze woord van een hofmeester bewaard heeft, dat alle man eerst de goede wijn voorzet en pas later de minderwaardige, en dat nu de beste wijn tot het laatst toe bewaard.

Er werd met aandacht geluisterd en, hadden we psalmboekjes bij ons gehad, er zou flink gezongen zijn. Surinamers zingen graag en goed.

Direct na de dienst werden de stoelen weer op hun plaats gezet en begon men met het dekken der tafels voor het middageten.

Aan de wal gingen intussen de kerken uit. Voor velen misschien een gewoontegang. Maar wij aan boord hadden de voldoening, dat hetzelfde evangelie dat daar gepredikt was, deze maal ook aan boord gehoord werd en dat hiermee de gemeenschap der heiligen, waarheen Reformatie-dag, Allerheiligen en Allerzielen heenwijzen, voor hen, die varen deze morgen ook enigszins werkelijkheid was geworden.

Zeevarenden brengen het grootste deel van hun leven door aan de buitenkanten der continenten en daartussen in. Zij komen zo licht tussen twee stoelen te zitten. Thuis zijn zij maar zelden en in den vreemde zijn zij.... vreemdelingen en bijwoners. Het is aan ons, die ons vaste huis aan de wal en onze vaste zitplaats in de kerk hebben, hun een plaats in te ruimen. Hierbij is het niet genoeg om wat op te schuiven of dat de kerk voor hen allen open is. Geen van de opvarenden zou deze morgen gelegenheid gehad hebben naar de kerk te gaan, als

bleek, maakt aan boord, waar de hofmeester zo'n belangrijke rol speelt in het leven der opvarenden dit woord nog extra verstaanbaar.

ze niet waren opgezocht. Willen we de opvarenden van schepen deel geven aan wat de Kerk als Goed Nieuws te geven heeft, dan zullen de grenzen van onze medededeelzaamheid moeten worden verlegd en uitgelegd tot in het havengebied.

We mogen niet vergeten, dat de Grote Rivier maar één der polen van ons bestaan is, niet alleen voor ons, maar ook voor hen, die op de levende wateren varen. New Orleans als stad is ingeklemd tussen leven én dood en zo is ons aller leven. Zij, die de weg des Levens hebben leren kennen, hebben een taak deze weg te prediken ook aan hen, die varen. De vele havens langs de St. Lawrence Seaway geven daarvoor een unieke gelegenheid.

Of zullen we straks moeten horen: Ik was een vreemdeling en gij . . . hebt Mij niet bezocht?

J. Wristers,
Pred. Koopvaardij, New Orleans, La.

Christendom in Korea

Pres. Syngman Rhee werd opgeleid aan Zendingsschool

Er is geen land in het Verre Oosten waar de christelijke zending zulke rijke vruchten heeft gedragen als in Korea.

De eerste rooms katholieke zendelingen kwamen er in 1592. In 1603 en 1604 brachten enkele leergierige jonge mensen boeken mee uit Peking, waardoor de christelijke grondbeginselen in wijde kring werden verspreid. In 1791 werden Koreaanse afgezanten naar Peking gezonden om Chinese christelijke predikers naar Korea uit te nodigen en christelijke publicaties te bemachtigen.

In de tweede helft van de negentiende eeuw maakte het christendom snelle voortgang, wat tot enkele botsingen leidde met Koreanen, die aan de oude godsdienst vasthielden. Het is merkwaardig dat, terwijl in de meeste oosterse landen de regeringen trachtten het christendom tegen te houden, de regering van Korea in 1881 tussenbeide kwam om voorgenomen christenvervolgingen te voorkomen.

De georganiseerde christelijke zending begon met de aankomst van de eerste methodistische en presbyteriaanse zendelingen in 1884. Sindsdien maakte het christendom snelle vorderingen. Vele Koreanen, die thans een leidende positie in hun volk innemen, kregen hun opleiding aan de zendingsscholen. Dit geldt ook president Syngman Rhee.

☆

Reeds vóór de tweede wereldoorlog leed Korea onder de Japanse agressie. In 1937 begonnen de Japannezen met het sluiten van christelijke scholen. Alle leerlingen werden gedwongen mee te doen aan het Japanse shintoïsme, de aanbidding van de voorouders. Tegen het einde van 1940 waren bijna alle christelijke zendelingen gedwongen Korea te verlaten.

De Koreaanse christenen, die niet aan de Japanse afgodendienst wilden meedoen, hadden zwaar te lijden. Velen van hen kwamen in de gevangenissen terecht.

Dit leidde na de oorlog tot grote innerlijke moeilijkheden voor de kerken. Er waren ook predikanten geweest, die de weg van de minste weerstand hadden gevolgd door aan de Japanse voorschriften gevolg te geven. Zij meenden dit te kunnen goedpraten door te zeggen dat dit slechts een nationale zaak was en niets met de godsdienst te maken had.

Een en ander was oorzaak dat in 1951 de classis Pusan zich afscheidde van de grote presbyteriaanse kerk. Deze classis was van mening, dat de predikanten, die zich schuldig gemaakt hadden aan het shintoïsme, schuldbelijdenis moesten doen, wat door de generale synode niet werd aanvaard. Deze groep heeft thans 550 kerken met 150.000 zielen. Ze heeft haar eigen seminarie. Eén van haar predikanten, ds. Kun Sam Lee, studeert aan de Vrije Universiteit te Amsterdam om na zijn promotie als professor te kunnen optreden. Een andere, enigszins meer vrijzinnige groep, scheidde zich in 1953 af. Deze groep telt ongeveer 170.000 zielen.

☆

De "grote" presbyteriaanse kerk, die in het algemeen rechtzinnig is, telt nog ongeveer 555.000 zielen. Deze kerk verkeert thans in grote moeilijkheden. Door deze kerk werd voor de zending samengewerkt met één van de grote presbyteriaanse kerken in Amerika, die verleden jaar een fusie aanging met de United Presbyterian Church. 150 Leden van de laatste general synode hadden hier geen bezwaar tegen, maar 120 andere waren van mening dat het opnemen van het woord "United" (verenigd) in de naam zou wijzen op goedkeuring van de oecumenische beweging. Deze 120 leden eisten ook het uittreden van de Koreaanse kerk uit de Wereldraad. Pogingen om tot een accoord te komen zijn tot dusverre mislukt. Toen het op stemmen aan kwam heeft de minderheidsgroep van 120 de Synode verlaten.

In verband met deze moeilijkheden, die gerezen zijn in de Presbyteriaanse Kerk van Korea, ontving Dr. McIntire, de president van de I.C.C.C., een uitnodiging om naar Korea te komen.

In antwoord daarop zullen naar Korea vertrekken vier Amerikaanse kerkelijke leiders, n.l. Dr. Carl McIntire; Dr. J. Gordon Holdcroft, president van The Associated Missions; Dr. Clyde J. Kennedy, president van de Amerikaanse Raad van Christelijke Kerken en Dr. Arthur G. Slaght, voorzitter van de laatstgehouden Synode van de Bible Presbyterian Church. Dr. Holdcroft is gedurende 37 jaar als zendeling in Korea werkzaam geweest.

Dr. McIntire verklaarde dat hij de uitnodiging uit Korea beschouwde als een opdracht van God. De verwerping van de Wereldraad door een zo grote groep Christenen in het zo zwaar door de oorlog geteisterde Korea zal zich in de gehele christelijke wereld doen gevoelen. De Koreaanse christenen hebben altijd hun troost gevonden in de bijbel, die zij aanvaarden als het Woord van God.

Het is de bedoeling dat de vier Amerikaanse kerkelijke leiders door geheel Korea een krachtige campagne zullen voeren door te preken en voorlichting te geven in de hoop dat men de gehele christelijke beweging in Korea er toe zal kunnen brengen het modernisme, het inclusivisme en het compromis in de christelijke leer, zoals dat wordt aangetroffen in de Wereldraad, te verwerpen. (I.C.N.)

DE DOKTER IS GOD NIET

In de overtuiging dat zakelijkheid de belangstelling voor geestelijke waarden niet behoeft uit te sluiten, geeft het zakelijke weekblad "Financial Post" in zijn redactionele kolommen af en toe een hoofdartikel, dat evengoed door een geestelijke gelezen wordt, als door een bankdirecteur. Dit was in elk geval zo met het artikel "The Doctor Is Not God" (Fin. Post, Oct. 24, 1959) waarop Father George, Superior van de Jesuit Province of Upper Canada reageerde met een artikel in de Globe & Mail.

Het gaat over een dokter, A. Dickson Wright, een vooraanstaand Brits chirurg, die openlijk beweerd heeft, dat het onbehoorlijk is, een zieke te vertellen, dat hij geen hoop meer heeft op beterschap. Integendeel, zegt Dr. Wright, mijn methode is, een zieke rustig te leiden tot de rand van de afgrond met behulp van tranquillizers en opwekkende middelen, waarmee wij kunnen omgaan als een dirigent met zijn orkest.

Zowel de redacteur van Financial Post als de Jezuïtenleider zijn het oneens met deze Engelse dokter. Allebei beweren ze, dat de dokter zich op die manier in de plaats van God stelt, door de zieke onwetend te houden van de waarheid omtrent zijn toestand. Er is overigens wel enig verschil in de argumenten welke de schrijvers gebruiken. De Financial Post beweert, dat een dokter geen recht heeft, een mens de kans te ontnemen voor het afwikkelen van zijn zaken. Dat kan dan zijn zowel het schrijven van een brief aan een oude vriend, het verorberen van een luxueuze maaltijd of het belijden van zijn zonden, veel verschil maakt dat blijkbaar niet; het gaat hier alleen om het recht van de mens om zo'n laatste daad te doen. Want, zegt Fin. Post, een man's lichaam, ziel en leven zijn z'n eigen bezit... En daarmee heeft dit blad die dokter toch weer gelijk gegeven. Een man, die een auto bezit, raadpleegt en vertrouwt de man in de garage, voor zijn geldbezit laat hij zich deskundig voorlichten en waarom zou dan een dokter, als deskundige op het gebied van lichamelijk leven niet de autoriteit hebben om "voor bestwil van de klant" stappen te nemen? Dit is tenslotte nog maar één stap verwijderd van het eigenmachtig omspringen met het leven van de mens, waardoor Hitler meende, de raszuiverheid van de mens een dienst te bewijzen.

Father George daarentegen spreekt van het recht van God over het menselijk leven, en alleen op die grond kan men het kwaad van "mercy-killing" bestrijden. Wie zelf God niet als de regeerder van zijn eigen leven erkennen wil, moet het een ander niet kwalijk nemen, als hij zich in de plaats van God stelt.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Na een onbezorgde jeugd als dochter van een Noord Hollandse dorpssmid is Anke in het grote leven gekomen. Ze is nu mevrouw Millenaar en ze heeft een goede man en een lief dochtertje. Toen kwam plotseling de dreiging van een tweede wereldoorlog en ook Harry Millenaar moest onder de wapenen. Anke bracht met haar kind een bezoek aan haar schoonouders en daarna aan haar ouders, onbewust van de grote plaats die ze was gaan innemen in de harten van haar oude benedenburen in de stad, die haar vrolijkheid moeilijk konden missen. Vooral de blinde meneer van Garderen had het er te kwaad mee, maar gelukkig kreeg hij onverwacht bezoek van zijn neef Leo, die als officier bij hen ingekwartierd werd. Op bericht van Harry, dat hij onverwacht thuis kan komen nemen Anke en haar kind afscheid van haar ouders om weer naar haar huis in de stad te gaan.

• • •

60

Maar Leo, hoewel hij als paedagoog en luitenant wel degelijk zijn bezwaren hoorde te hebben tegen dit met voeten treden der krijgsverordening, kiest Harry's partij.

"Het valt mij van u tegen, oom!" zegt hij. "Ik dacht, dat uw Vogeltje wel een kleine gebodsovertreding waard was!"

Tante Sanne klapt als een jong meisje in haar handen. "Wat breng je daar tegen in, Hendrik?"

Maar de blinde geeft zich niet gewonnen. Hij stond niet ten onrechte bekend bij zijn minderen als een geweldige dienstklopper.

"Vogeltje is een best wijfje, maar haar man is me te slap. Wat blikslager, zijn dat voor papkerels, die hun verlof niet behoorlijk kunnen afwachten?"

☆

's Avonds ligt Harry, onwetend van de ergernis die hij zijn oude buurman geeft, languit op de divan, met Corry in zijn armen. Anke gaat neuriënd af en aan. Ze dekt de tafel. Als ze even onder zijn bereik komt, trekt Harry ook haar naar zich toe. "Vrouw!" zegt hij innig. Anke woelt met haar vingers in zijn kuif. "Kun je niet blijven, vanavond?" Erg dapper is ze niet. Voor 't eerst zal ze deze nacht alleen zijn met het kind.

"Vraag het niet weer!" bidt Harry op grappig angstige toon. "Ik ben gemakkelijk genoeg over te halen! Je wilt me toch niet in 't cachot hebben?"

"Asjeblieft niet," rilt zijn allesbehalve heldhaftige wederhelft.

Om even voor tienen hoort Leo in zijn kamer, die vóór aan de straat ligt, een motor aanslaan en een melodieuze vrouwenstem, die door de avondstilte haar man een groet nazendt.

"Je komt niet meer op tijd binnen, mannetje," vreest hij, zich solidair voelende met Harry, alsof hij hem kende.

Harry kiest de heirbaan niet, maar hobbelt knallend langs allerlei tussenpaadjes naar zijn kwartier. De boer, wiens stal hij met velen gelegerd is, neemt z'n motor in ontvangst en deelt hem fluisterend mee, dat de luit net is vertrokken. Hij strompelt de schuur binnen, waar plots zaklantaarns als even zoveel vurige ogen op hem worden gericht. Zijn wapenbroeders vertellen gniffelend, hoe ze de luit hebben verschakt.

"Sufferd, was weggebleven!" duwen ze hem toe. "Jan riep subiet twee keer! Ook één maal voor jou, 't was sprekend of we jou hoorden loeien!"

"Dank je," zegt Harry droogjes. Hij heeft geen lust in een woordgevecht. Te denken, dat hij hier met z'n domme gezicht met een heidens vaartje en kloppend hart naar toe tufte, alsof 't heil van 't vaderland er van afhing, terwijl hij ongemoeid thuis had kunnen blijven tot de ochtend! Enfin, hij zal er een volgende keer mee rekenen.

Anke doet die eerst nacht geen oog toe. Ze hoort traptreden kraken, onder voeten, die nooit hoger komen. Deuren piepen, alsof ze opengaan. Er ritselt een muis achter 't behang, maar 't kan ook een rat zijn, zo'n griezelig rumoer is het. Corry schreit klagelijk in haar slaap, wat in 't vermoeide brein van haar moeder allerlei angstige veronderstellingen doet rijzen. Heeft ze pijn? Zou ze ziek worden? Het morgenlicht geeft alle dingen van 't huis weer zijn normale proporties. Corry is fleuriger en blozender dan ooit en slaat als een volleerde kleine tamboer een roffel met haar paplepel op 't blad van de kinderstoel. Vóór het koffieuurtje is aangebroken zingt Anke ten pleziere van haar dochter: "In de wei, daar liep een koe. Boe-boe, zei die koe"

Haar oude vriend hoort 't! Hij lacht stilletjes voor zich heen. "Ons Vogeltje heeft de moed nog niet verloren. Dat is flink. Er zit meer pit in dat zachte duifje, dan ik dacht."

's Avonds vergewist Anke zich eerst dat Corry slaapt. Dan neemt ze haar breiwerk en tript de trappen af, ze slipt de buitendeur van 't benedenhuis, die achteloos op een kier is gelaten, binnen. Ze klopt, maar staat meteen ook al in de kamer. "Ik kom een poosje hier! Mag 't?"

"Natuurlijk kind!" De oudjes roepen het tegelijk. Leo, die aandachtig z'n courant zat te lezen, springt in de houding en stelt zich zelf voor: "Ter Stege!" Anke neigt even haar donker hoofdje en reikt hem dan haar hand. "Mevrouw Millenaar!" Een hinderlijk kleurtje vloeit naar haar wangen. Dit is dus de nieuwbakken neef, waar de oudjes zo mee in hun sas zijn! Ze zet zich, maar niet zo onbevangen als anders. Leo heeft zich weer verscholen achter zijn courant. "'t Vogeltje lijkt wat schuw en de foto geflatteerd," is zijn eerste indruk. Hij kan nu lachen om de bevlieging van de eerste avond. Hij is bepaald door al de emoties wel erg uit zijn evenwicht geweest.

☆

Het eerste kwartier breit Anke alsof haar dochtertje de sokjes hard nodig heeft. Mevrouw van Garderen poogt het aantal steken van een pas begonnen haakwerk te bepalen. Het duurt lang, want telkens raakt ze de tel kwijt. Eindelijk geeft ze de strijd op. Met een lachje legt ze 't voor Anke.

"'t Is hopeloos met me kind, ik kan onmogelijk m'n oude hoofd er bij houden. Doe jij het even voor me?"

"Ik laat u ook maar tobben!" beschuldigt Anke zichzelf. "Geef maar gauw! Honderd en twintig," rapporteert ze na een ogenblik en dan vraagt ze met zedig neergeslagen ogen om de dansende pretlichtjes te verbergen: "Voor welke kerk in de parochie wordt dit kussen?"

"Nee, meisje, deze keer sla je de bal mis! Sint Nicolaas is ook in aantocht!" ontwijkt Mevrouw van Garderen haar ondervraagster met een listig lachje.

"U is aan elkaar gewaagd," vindt Leo, terwijl hij zijn courant laat zakken.

"Dat zijn ze," valt Oom Hendrik hem bij. "Ze passen elkaar precies. Soms wat al te goed. Naar mijn zin houden ze beiden te veel van dat gefrunnik met brei- en haaknaalden. Ik zou wel weten, wat ik liever deed, als ik over een paar goede ogen beschikte."

"Lezen!" raadt Anke. Haar ogen blinken als van een begerig kind, dat iets heel moois, maar onbereikbaars ziet.

"Dan verslindt u zeker heel wat boeken?" Leo spreekt, zonder dat het hem zelf op valt, zoals hij zou doen tot één van zijn leerlingen. Het onderscheid tussen dit jonge getrouwde vrouwtje en de veelal wereldwijze maagden, die hij pleegt te onderrichten, is niet frappeerend.

De Droom Is Uit...

Japan ziet naar de toekomst

TOKIO. — De droom van wereldheerschappij is nog slechts een vage herinnering in het land van de Rijzende Zon. Keizer Hirohito regeert nog wel vanuit het Keizerlijk Paleis maar de tegenwoordige Eerste Minister is een man, die een gevangenisstraf als oorlogsmisdadiger heeft ondergaan. Japan heeft een bladzijde in de geschiedenis omgeslagen, en de nieuwe bladzijde heet nu: wereldhandel inplaats van wereldheerschappij; vriendschap inplaats van haat.

Het is opmerkelijk dat er bijna geen haat en wrok is overgebleven over de twee atoombommen waarmee de steden Hiroshima en Nagasaki werden verwoest door de Amerikaanse luchtmacht in de tweede wereldoorlog. Trouwens, zelfs de tekenen van de verwoesting, welke die bommen veertien jaar geleden hebben aangericht, zijn practisch alle verdwenen. Japan heeft zichzelf verbazend snel hersteld, de steden herbouwd en de haat vergeten.

Men heeft in Japan veel bewondering voor de Amerikanen, vooral dank zij de wijze, waarop generaal Douglas McArthur de bezetting van Japan door Amerikaanse troepen heeft weten aan te wenden tot heil van het land. In de Japanse restaurants schettert Amerikaanse rock 'n' roll muziek, de kranten staan vol met Amerikaans nieuws en de televisie stations van Tokio vergasten hun klanten op de lotgevallen van "Lassie" en andere Amerikaanse programma's, met een Japanse gesproken tekst erbij — baseball is Japans nationale sport geworden.

Hotels en nachtclubs in western stijl doen goede zaken, en niet het minst door het bezoek van zakenmensen uit vrijwel de gehele wereld.

Er zijn zaken te doen en iedereen is zo druk, dat het tijdverlies zou zijn, om nog te praten over het verleden. De oorlog is al lang vergeten. Voor de meeste Japanners vandaag is het alleen maar een boze droom, die maar het beste zo spoedig mogelijk vergeten kan worden. Bovendien, de tijden zijn goed, erg goed. So what...?

De kosten van het levensonderhoud zijn ongeveer gelijk gebleven, sinds de waarde van het geld door de bezetters werd "bevroren". Maar de levensstandaard is enorm gestegen, hoewel nog steeds aanmerkelijk beneden die van Noord Amerika. De gemiddelde Japanner acht zichzelf gelukkig als hij per maand $ 70 mee naar huis kan nemen, waarmee hij niet ver komt, als het aankomt op het kopen van een auto of een T.V. toestel. Maar het is ruim voldoende voor zijn dagelijkse nooddruft en hij houdt dan nog wat over voor een reisje met de Japan National Railways, die verbazend goedkoop zijn.

De Japanners zijn geen natie van grote gezinnen. Economie en geographie schijnen hierin mee te spreken. Er is bijna geen ruimte meer in het overbevolkte eiland. Maar de Japanner is haast niet te bewegen tot een verhuizing, laat staan tot emigratie. Er is zelfs nog ruimte en land in het noordelijke eiland Hokkaido. Maar de millioenen Japanners geven er de voorkeur aan, bij elkaar te hokken langs de warme stranden van het hoofdeiland Honshu.

In het drukke, rumoerige en stoffige Tokio — thans 's werelds grootste stad — wonen er 9 miljoen. Elf miljoen anderen wonen binnen bereik van de Tokio Televisiemast, die gebouwd is naar het voorbeeld van de Eiffeltoren in Parijs. Verder zijn Yokohama, Osaka, Nagoya, Kobe en Kyoto alle steden van meer dan een miljoen inwoners.

Hiroshima, met een inwonertal van 400.000, breidt zich snel uit en is bezig, zich de positie van industrieel centrum van het zuidwesten te heroveren. De bevolking is alweer even groot als in 1945, toen een atoombom 240.000 personen doodde, 160.000 anderen verwondde en 60 procent van de stad in as veranderde.

Slechts één gebouw blijft als een ruïne staan ter gedachtenis aan de dag, waarop het atoomtijdperk begon. Vlak ernaast staat nu een modern Amerikaans hotel... En verderop, waar 14 jaar geleden de dood heerste, kan men nu wandelen in een vredig, groen park, met als afwisseling verscheidene monumenten en vrolijke Japanse lantaarns.

Nagasaki, het doelwit van atoombom nummer twee, drie dagen later, is op dezelfde opmerkelijke wijze hersteld. En evenals in Hiroshima praat men ook hier niet over de oorlog, maar over de belangrijkheid van de vrede.

Nagasaki is gelukkig geweest. De omringende hoge heuvels hebben de vernielingen van de atoombom beperkt tot een dichtbewoond stadsgedeelte, maar een groot deel van de stad bleef vrijwel ongeschonden. Maar ook hier was de tol verschrikkelijk hoog: meer dan 73.000 personen stierven, 74.000 anderen kregen ernstige brandwonden of lijden aan de gevolgen van de radio-actieve stralen.

Zo leerde Japan, dat zijn droom voor wereldheerschappij een verschrikkelijke vergissing was. Een vergissing, die men niet wenst te herhalen. Dit volk van 90 miljoen heeft een nieuwe koers gekozen, de koers van eerlijke handel en nijverheid; de productie van kwaliteitsgoederen tegen redelijke prijzen. En de nieuwe koers blijkt een goede te zijn. Japan voert handel over de gehele wereld; de afstanden tellen niet meer mee in deze tijd. Naar Canada vliegt men van Tokio in 11 uur over de Pacific Oceaan als de wind gunstig is en zo is ook het toerisme in Japan belangrijk toegenomen. De meeste toeristen komen van de Ver. Staten maar meer en meer Canadezen bezoeken het land van de Rijzende Zon en vinden het de moeite meer dan waard.

Japan, dat 14 jaar geleden een gehate vijand was, begint meer en meer een gewaardeerde vriend te worden aan de rand van het communistische Azië, waar de westerse wereld zo'n vriend goed kan gebruiken. Er schijnt wel een wonder gebeurd te zijn. Wie de Japanners in de oorlog heeft gekend, kan zijn ogen niet geloven. Het is niet minder dan de bekering van een geheel volk; een bekering van felle haat tot vriendelijkheid. Japan staat open voor het Westen en het Japanse volk, dat geleerd heeft dat de "goddelijke" keizer maar een feilbaar mens is, staat open voor het Evangelie van Christus. Zendelingen vertellen van de wonderlijke zegen die zij hebben in dit land. De oude tradities zijn voor een deel verbroken; Japan heeft behoefte aan nieuwe waarden, aan een nieuw en beter geloof. De velden zijn wit om te oogsten, opdat ook in het land van de Rijzende Zon de "Zon der Gerechtigheid" moge schijnen in de harten van velen.

Japan heeft een handelsvloot opgebouwd die de hele wereld bevaart. Niet alleen de westkust van Canada ligt onder het bereik van Japan; hier zien we het eerste Japanse schip dat de St. Lawrence Seaway op voer, de Muneshima Maru in de haven van Toronto.

Voor het eerst in de geschiedenis trouwde in April van dit jaar de Japanse kroonprins met een meisje van gewone komaf. De bruid draagt echter de eerste "orde" van "De Heilige Kroon".
Telefoto A.N.P.

EERSTE LUSTRUM VAN HOLLAND LIFE

Op 15 november was het vijf jaar geleden, dat de Holland Life Insurance Society Ltd. — het Canadese bedrijf van de Hollandsche Societeit van Levensverzekeringen N.V. A° 1807 — haar werkzaamheden in Canada begon. Het bedrijf heeft zich in die periode in stijgende lijn ontwikkeld, zo zelfs, dat de productie van nieuwe verzekeringen in het vijfde jaar ongeveer 40% hoger was dan in het voorafgaande jaar. Het verzekerd bedrag is thans ruim $34,000,000, terwijl het premie-inkomen op $482,000 kan worden gesteld tegen $340,000 in het jaar er voor.

Holland Life heeft nu kantoren in de provincie Ontario (Toronto en Hamilton), Quebec (Montreal), Britisch Columbia (Vancouver) en Alberta (Edmonton). Het hoofdkantoor is in Toronto gevestigd, 1130 Bay Street, in een vijf verdiepingen tellend kantoorgebouw, "Holland Life Building", dat het vorig jaar door de Maatschappij werd gekocht.

Op 1 Januari 1959 werd de heer D. E. McLeod, B.A., LL.B. tot Assistant General Manager van Holland Life benoemd. General Manager is van het begin af aan: Mr. J. C. Tupker.

Wanneer men de kantoren der Holland Life bezoekt, valt het op, dat men aldaar in meerdere talen terecht kan. Uiteraard wordt het merendeel der correspondentie in het Engels gevoerd, doch ook van de Franse taal wordt veelvuldig gebruik gemaakt, omdat polissen zowel in het Engels als in de Franse taal worden uitgegeven. Daarnaast echter wordt behalve de Nederlandse taal ook Duits en Italiaans dikwijls gesproken en een enkele maal zelfs nog nog andere Europese talen. Kortom, Holland Life heeft zich in de eerste vijf jaar van haar bestaan aangepast aan Canada, waar men zovele verschillende talen zelfs op straat kan horen spreken. Het spreekt vanzelf, dat het voor de nieuwkomers van bijzonder belang is, als zij het onderwerp levensverzekering in hun moedertaal kunnen bespreken.

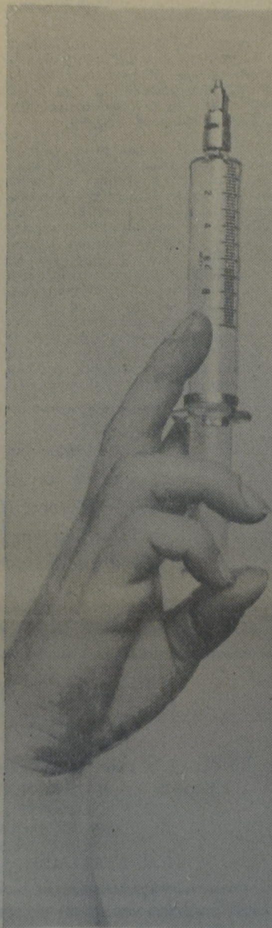
Het wondermiddel Penicilline

PER ONGELUK ONTDEKT

Het is met de ontdekking van het wondergeneesmiddel "penicilline" ongeveer net zo gegaan als met de uitvinding van de boekdrukkunst; er wordt van beweerd, dat het in verschillende landen en door verschillende personen ongeveer gelijktijdig is ontdekt. Na de tweede wereldoorlog, waarin het vele soldaten van de dood heeft mogen redden, kwam het beschikbaar voor burgerlijk gebruik. Spoedig kende iedereen het bij de naam en wist iedereen de werking van dit wonderlijke middel, maar waar het vandaan komt is voor de meesten onzer een raadsel. Wel zijn er salesmen, die naargelang ze "foodmixers" verkopen of "freezers", beweren, dat penicilline gevonden wordt in de schil van citroenen of in kippevlees, maar we zouden wel graag een meer verantwoorde verklaring willen horen.

In Nederland wordt beweerd, dat penicilline werd gekweekt in een laboratorium te Baarn gedurende de tweede wereldoorlog, terwijl Nederland bezet gebied was. De Duitsers kregen er lucht van en vanaf dat ogenblik moest het laboratorium natuurlijk voor de Duitsers werken. Zoals rasechte Nederlanders in die tijd betaamde, werd ook door de geleerden in Baarn handig sabotage gepleegd, door de cultures zo af te leveren, dat ze binnen korte tijd krachteloos werden en uitstierven, zodat de Duitsers er weinig of niets aan hadden.

•

Het schijnt evenwel vast te staan, dat reeds eerder hetzelfde wondermiddel werd ontdekt, hoewel de geweldige waarde ervan niet direct in de praktijk is gebleken.

Het moet mooi weer geweest zijn, op die dag in september 1928. Het raam van de werkkamer van dokter Fleming, bacterioloog in het St. Mary's Hospital in Londen, stond open.

Er is toen iets naar binnen gezweefd. Iets onzegbaar kleins, niet zichtbaar voor het menselijk oog. Een spoortje, oftewel een zaadje van zo'n stelsel van heel kleine, paddestoelachtige gewasjes, die men schimmels noemt.

Myriaden van die schimmelspoortjes kunnen er in de lucht zijn. Komen ze terecht op een geschikte voedingsbodem, zoals een verwaarloosd stuk kaas of een voos plekje in de schil van een of andere vrucht, dan doen ze een schimmel ontstaan, zo'n wollig laagje bederf, dat iedere huisvrouw haat.

Dat éne schimmelspoortje, dat op die mooie zomerdag in 1928 dokter Flemings werkkamer binnenzweefde, heeft de historie der mensheid veranderd. Het is best mogelijk, dat gij uw leven dankt aan dat onvoorstelbaar kleine organisme. Gij, of uw buurman, of uw kind, of uw moeder. Want het heeft miljoenen mensen het leven gered. Het heeft er mede voor gezorgd, dat de levenskansen van de mens in onze tijd zo sterk zijn toegenomen en dat de generaties van nu veel ouder worden dan vorige generaties.

In de werkkamer van dokter Fleming stonden een aantal petrischalen. Platte glazen schalen zo groot als een theeschoteltje, waarin bacteriologen bacillen plegen te kweken om het gedrag van die onvoorstelbaar kleine wezentjes, die in hun grote verscheidenheid zoveel verschillende ziekten kunnen verwekken, te bestuderen. De dokter besteedde in die tijd juist veel aandacht aan de *staphylococcus areus*, een microscopisch ellendelingetje, dat onder andere verantwoordelijk is voor longontsteking en steenpuisten. Ze gedijden, voor zijn studiedoeleinden goed verzorgd, in een vloeibare substantie in enkele petrischalen.

In een van die schalen, die toevallig even open moet zijn geweest, kwam dat schimmelspoortje, dat binnengezweefd was, terecht. En omdat zo'n spoortje in feite een zaadje is en de voedingsbodem voor de staphylococcencultuur er geschikt voor was, ontwikkelde het zich daar voorspoedig tot een schimmeltje: een ronde plek in het midden van de schaal, waar dokter Fleming eerst met enig misprijzen naar keek. Want geen enkele bacterioloog vindt het leuk als een met zorg opgezette cultuur verontreinigd blijkt.

Maar al gauw maakte de verstoordheid van de onderzoeker plaats voor een grote belangstelling. Want om het schimmelplekje heen had zich een heldere ring gevormd, een gebied, waarin alle bacteriën waren afgestorven. Het was duidelijk dat het schimmeltje een stof afscheidde, waarmee het de staphylococcen kon doden.

De dokter bekeek het schimmeltje onder zijn microscoop en kwam tot de conclusie dat het een doodgewoon schimmeltje was, een lid van de *penicillium*-familie, die vrijwel overal voorkomt. In de lucht die de mens inademt, in de grond waarop hij loopt, in zijn vuilnisemmer en in muf oud brood.

Welke was de stof waarmee dat kleine schimmeltje zo succesvol die gevaarlijke bacteriën bevocht? Fleming probeerde iets van die stof te verzamelen, hetgeen heel moeizaam ging, want ze was slechts in microscopische hoeveelheden voorhanden. Maar eindelijk beschikte hij dan over een drupje van het afscheidingsprodukt. Hij noemde het penicilline en hij gebruikte het grotendeels voor de behandeling van één geïnfecteerde wond. Het resultaat was verbazingwekkend. De werking van de penicilline bleek vele malen sterker dan die van een ander afscheidingsprodukt van schimmels, pyocyanase genaamd, dat de wetenschap al eerder ontdekt had.

En Fleming hield het penicilliumorganisme zorgvuldig in leven in een van zijn cultures, wachtend op de dag dat het op een of andere manier ten dienste van de mensheid in grote hoeveelheden zou kunnen worden geproduceerd. En de wereld draaide verder.

DE DWANG VAN DE OORLOG

Het was de wereld waarin, tijdens de jaren voor de tweede wereldoorlog, de medici erg blij waren met een nieuw chemisch geneesmiddel, het sulfa. Men behoeft nog geen grijze haren te hebben om zich dat te herinneren. In het gesprek van die tijd ging het zo: "Hij had longontsteking, maar hij was er met een paar weken weer bovenop. De dokter heeft 'm sulfa gegeven."

Maar na de oorlog brak een nieuw tijdperk aan. De mensheid leerde een massa nieuwe woorden. Zo leerde ze ook de naam, die Alexander Fleming al in 1928 verzonnen had voor die geheimzinnige stof, die zo werkzaam bleek als strijdmiddel tegen ziekte-verwekkende bacteriën: penicilline.

Toen was het, in gesprekken: "Hij heeft 't stevig te pakken gehad. Maar hij was er gauw weer bovenop. De dokter heeft 'm penicilline gegeven."

Want de tweede wereldoorlog had de wetenschap de prikkel verschaft om een weg te vinden tot het verkrijgen van grote hoeveelheden van de door Fleming ontdekte bacteriëndoder. Er was een produktiemethode ontwikkeld om tegemoet te komen aan de ten hemel schreiende nood van de gewonden op de slagvelden en in de gebombardeerde steden van Engeland.

De dokters Howard Florey en Ernst Chain, van de universiteit van Oxford, hadden zich ertoe gezet een bacterie-dodende stof van groter werkzaamheid dan de sulfageneesmiddelen te vinden. Zij waren er zeker van, dat in de lucht of in de aarde een of ander klein organisme, bijvoorbeeld een schimmeltje, voorkwam dat in staat was een stof af te scheiden waarmee de levens van vele oorlogsslachtoffers gered konden worden. Een andere geleerde, dokter René Dubos, had kort tevoren zo'n door micro-organismen geproduceerde stof, die men antibioticum noemt, ontdekt, het *tyrothricine*, dat echter te giftig bleek voor inwendig gebruik.

De eerste kandidaat, die Florey en Chain een kans gaven, was de *schimmel penicillinum notatum*, die dokter Fleming sedert zijn ontdekking, elf jaar eerder, zo zorgvuldig in stand gehouden had. Na maanden van ingespannen arbeid beschikten zij over genoeg penicilline om te kunnen vaststellen dat dit precies het antibioticum was dat zij wensten.

De eerste penicilline die zij vergaarden redde bijna het leven van een Londense politieman, die stervende was ten gevolge van bloedvergiftiging. De penicilline bracht hem tot herstel, doch helaas bleek de voorraad ontoereikend voor een afdoende behandeling en de man stierf. Maar in de maanden die volgden, vergaarden de twee onderzoekers althans genoeg penicilline om een jongen te redden, die aan een streptococceninfectie leed welke door geen enkel ander geneesmiddel te stuiten was.

Zij wisten toen zeker, dat door het nieuwe geneesmiddel duizenden levens behouden konden worden, als het maar in voldoende mate voorhanden zou zijn. Een regen van Duitse bommen kwam op Engeland neer en er was geen moment meer te verliezen. Maar in Engeland zelf zag men geen mogelijkheid om onder die omstandigheden tot een bevredigende massa-produktie van penicilline te komen.

Florey en Chain reisden naar Amerika. De Verenigde Staten, nog niet in de oorlog betrokken, zouden het grote farmaceutische probleem van de massaproduktie van antibiotica wellicht kunnen oplossen.

EEN ROTTE MELOEN . . .

En Amerika reikte de helpende hand. Met de gouvernementslaboratoria namen drie firma's, Pfizer, Merck en Squibb, het moeilijke project ter hand. Het was erom begonnen de penicilliumschimmel te bewegen in een zo kort mogelijke tijd een zo groot mogelijke hoeveelheid penicilline af te scheiden.

Aanvankelijk leek het een hopeloze zaak. De *penicillium notatum*, hoe goed ook verpleegd en gevoed, gedroeg zich grillig. Soms verdachten de wetenschapsmensen het schimmeltje ervan en eigen onberekenbaar temperament te bezitten. En even onberekenbaar, even moeilijk te hanteren bleek het produkt penicilline, dat, wilde het voor medisch gebruik in aanmerking komen, in absoluut zuivere toestand diende te worden afgeleverd.

Tientallen honderdtallen verschillende voedingsbodems, waarop het schimmeltje kon gedijen ,werden beproefd, terwijl verschillende produktietechnieken werden ontworpen om te voorkomen dat de cultures zouden worden belaagd door vijandige microben, die de groei van de penicillium zouden kunnen bedreigen. Voor de proeven gebruikte men gewone melkflessen, maar al gauw was men ervan doordrongen, dat al de melkflessen van de Verenigde Staten tezamen te kort zouden schieten als het erom ging genoeg penicilline te vergaren om in de behoefte van de geallieerde wereld te voorzien.

Maar nu ging het geluk een woordje meespreken. Op een markt in Peoria zag een van de biochemici, die in Amerikaanse overheidsdienst bij het onderzoek betrokken was, een beschimmelde meloen, die hem bijzonder belangwekkend voorkwam. De koopman weigerde aanvankelijk hem de vrucht af te staan ("Ik heb hier zoveel mooie meloenen, waarom wilt u nu juist die ene rotte?"), maar hij zwichtte tenslotte voor een dollar.

Achteraf bekeken was die meloen voor al het geld van de wereld nog te goedkoop geweest. Ze bleek een schimmel te dragen, die familie was van de schimmel waaraan Fleming zijn ontdekking dankte. En deze nieuw gevonden schimmel, de *penicillium chrysogenum*, bleek tweehonderd maal zoveel penicilline voort te brengen als Flemings *penicillium notatum*. Gekweekt in nieuwe, speciaal geconstrueerde tanks met voortdurende toevoer van steriele lucht, op een voedingsbodem die voornamelijk bestond uit water waarin graan geweekt was, leverde deze schimmel genoeg van het begeerde antibioticum penicilline om duizenden levens te redden.

Het werd in Normandië op *D-day* gebruikt en toen de oorlog ten einde was, beschikten de Verenigde Staten over een productieapparaat dat meer dan zevenduizend miljard eenheden penicilline per jaar leverde, genoeg voor de behandeling van zeven miljoen patiënten. Dank zij . . .

Dank zij de doelbewuste inspanning van de dienaren der moderne wetenschap. Maar ook: dank zij de techniek van het brouwen, het fermenteren, die al zo oud is als de beschaving.

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Verenigingsnieuws

TRENTON EN BOWMANVILLE LEAGUE

Op Donderdag 15 October hielden de Trenton en Bowmanville Leagues gezamenlijk een jaarlijkse herfst-toogdag, in verband met het feit, dat er sprekers van de zendingsvelden zouden komen, die hiervoor een betrekkelijk grote trip moesten maken. De roll-call wees uit dat er 146 dames in de morgen en 153 dames in de middagvergadering aanwezig waren.

We begonnen onze bijeenkomst met een song-service om de verafkomende dames gelegenheid te geven langzaam "binnen te druppelen". Om 10.45 opende de presidente van de Trenton League, Mrs. Berghout de vergadering. Ze las met ons Col. 3 en sprak een hartelijk welkomstwoord. Daarna gaf zij het woord aan Mrs. Van Steenbergen van Odessa, die een toespraak hield over "Het raadsel van ons Leven". Met welgekozen woorden liet de spreekster uitkomen dat te midden van de vele onbegrijpelijke dingen van het leven in en rondom ons, er toch één vaststaand feit is, één onomstotelijke waarheid, en dat is Jezus, onze Zaligmaker. Met Hem als Leidsman kunnen wij het aan. Met Hem als Voorganger op ons levensspoor kunnen wij de moeilijkheden van onze moderne wereld het hoofd bieden en pal blijven staan. Zij eindigde haar toespraak met de samenzang van het Hollandse lied "Ga niet alleen door het leven". Een korte bespreking volgde, met als voornaamste punt van discussie "De Antichrist". Na een bijdrage door Belleville sloot Mrs. van Steenbergen de morgenvergadering.

Het was 1.20 uur toen we met frisse moed aan de tweede helft van onze vergadering begonnen. Mrs. Uitvlugt van de Bowmanville League opende met gebed en gaf na een kort welkom de leiding over aan Mrs. Betten van Picton, die de drie sprekers aan ons voorstelde. Het waren Rev. Beelen van St. Petersburg, Florida, Mr. John Charles van de mission onder de Navaho Indians en Miss May Mast van Nigeria, Afrika.

Mr. Charles, een geboren Navaho Indian, sprak zijn Engels als veel vrouwen onder ons, een beetje moeilijk. Maar zijn rede was duidelijk genoeg, zodat wij een goed beeld kregen van de omvang en de groei van zijn stam en van het werk daaronder. Mr. Charles beschreef de groei van de interesse voor ontwikkeling en vooruitgang van zijn volk en de moeilijkheden waarmede een zendeling onder de Navahos te kampen heeft; zoals bijgeloof, afgoden en medicijnmannen. Na dit interessant betoog zong Mr. Charles "Jesus Loves Me" en citeerde Joh. 3 : 16 in de Navahotaal voor ons. Daarna was de beurt aan Miss Mast om iets te vertellen over haar werk in Afrika. Zij deed dat met behulp van lichtbeelden, wat geweldig interessant was. Miss Mast vertelde van de zegen, die op het werk in Afrika rust. De ontzaglijke vooruitgang dat het de laatste jaren heeft gemaakt. Ze liet in woord en beeld zien hoe het Takum hospitaal uit de grond was verrezen en hoe het er dagelijks toegaat. Hoe er rijen van mensen elke dag voor de deur wachten om hun medicijnen en geneeskundige hulp te ontvangen en hoe dan elke dag aan deze mensen ook geestelijke hulp wordt verleend. Miss M. vertelde o.a. ook, dat op dit ogenblik al 17 afrikaanse dominees zijn geinstalleerd en 56 evangelisten. Een ontzaglijk moeilijk maar dankbaar werk in Afrika. Miss H. eindigde met de vraag: hoe lang zal men ons nog toestaan daar te werken? Men ziet met een zekere angst de onanfhankelijkheidsverklaring van Nigeria tegemoet, dit in verband met het overheersende Mohammedanisme. Maar we weten, dat onze God almachtig is, ook in Afrika.

De toespraak van Rev. Beelen, Home Missionary in Florida, was van geheel andere aard. Rev. Beelen richtte onze aandacht op de wereld rondom ons, de wereld van amusement, de drank en de wellust. Hij wees op onze verantwoordelijkheid en onze plicht tegenover die wereld en op Jezus' voorbeeld. Leef Uw leven als Christen volkomen, met geheel Uw hart, wees geen aanstoot voor de wereld, maar een voorbeeld. Er wordt door de wereld meer gelet op de houding van de gewone eenvoudige christen dan op de klinkende rede van de kansel. Daar ligt Uw taak op het gebied van de zending. Het tweede punt was: Geef Uw zonen! Geef ze als zendelingen en werkers op de zendings- en evangelisatieterreinen. Bid God, dat Hij Uw kind wil gebruiken voor het werk in Zijn Koninkrijk. Alleen met veel goede en sterke krachten kunnen we de ondergaande mens in deze wanhopige wereld naar Jezus leiden. Voor dat werk zijn veel sterke krachten nodig en ze zijn er niet. Rev. Beelen bracht verder nog naar voren dat vooral ook in het werk in Florida steeds weer duidelijk naar voren komt, dat het alleen Jezus is, die redt. Wij zijn instrumenten, Jezus maakt de harten rijp. Zonder Hem kunnen wij niets doen in deze chaos.

Het was een leerzame en goede dag, waarop we met dankbaarheid mogen terugzien. We betreuren het helemaal niet, dat we weer gezamenlijk naar Trenton zijn gekomen. Verdere medewerkers aan het programma waren nog Mrs. Meester van Kingston, die enkele liederen solozong, Mrs. Van der Heide met wat mooie voordrachtstukjes en een zangkoortje uit Picton.

Mrs. P. de Groot.

Federatie - Nieuws

Eindelijk eens wat nieuws van onze Federation. Jullie zullen al wel eens gedacht hebben, wat die uitvoerende commissie toch al doet, begrijpen we niet want we horen maar niets. Dat is ook waar, doch we waren hard aan het werk al twee jaar lang en wilden graag resultaten zien voor dat we het bekend maakten. Er was zoveel te regelen en te bespreken, doch nu is het zover en kunnen we mededelen wat er de laatste tijd gebeurd is.

Zoals jullie gelezen hebben in ons blad, hebben de district presidentes en besturen met de uitvoerende sommissies samen vergaderd om te komen tot het oprichten van een federation board. De algemene gedachte was dat het beter werkte als er een officieel bestuur gekozen werd.

Onder leiding van Mrs. H. Numan is dit gebeurd en zijn de uitvoerende commissieleden gekozen in het bestuur, behalve een van de leden die zich niet herkiesbaar stelde.

En hier hebben jullie nu het dagelijks federation board, gekozen voor vier jaar, na die tijd verplichte aftreding.

Vice President - Mrs. J. W. F. Uitvlugt, Bowmanville - Eastern District.

Secretaresse - Mrs. H. Knapper, Windsor - Southwestern District.

Penningmeesteresse - Mrs. N. Brandsema, Brantford - Southeastern District.

Alg. Adj. - Mrs. A. Glas, Woodbridge - Central District.

Propagandiste - Mrs. Koop, Chatham - Southwestern District.

Board Members - Mrs. Kelder, St. Catharines en Mrs. Spoelstra, Orillia.

Met algemene stemmen werd besloten dat de presidentes van elk district toegang hebben tot al de bestuursvergaderingen en eveneens Mrs. Colenbrander van de redactie "Wij Vrouwen".

We hebben nog geen presidente, deze moet komen uit de verenigingen. Elke vereniging heeft het recht een candidate op te geven waaruit een presidente zal gekozen worden. Uw secretaresse heeft alreeds geschreven naar al de verenigingen: willen jullie die zo spoedig mogelijk terug sturen?

Dan zijn we bezig een reglement op te stellen. Als dat aangenomen is, wordt elk district een toegestuurd. Dus zoals jullie zien is er veel te doen en te regelen om alles op goede gang te krijgen.

En wat is nu het werk van de federation board, zullen jullie vragen. Wel, het verschilt niet veel van het werk dat de uitvoerende commissie deed, alleen is het nu officieel en hebben meer dames zitting die advies kunnen geven, want alle begin is moeilijk, en omdat de afstanden zo groot zijn kunnen we niet zo vaak vergaderen. We bespreken samen de belangen van onze tekstboekjes, ons vrouwenblad, Kerstliturgie, en om te komen tot het drukken van een Paasliturgie. Het houden van een algemene bondsdag zal nog wel even duren omdat de kosten te hoog zijn, doch zie eens wat we met God's hulp in de laatste tien jaren al bereikt hebben.

Laten we samen werken tot het welzijn van ons verenigingsleven opdat we ons licht mogen laten schijnen rondom ons en God's Naam er door geprezen mag worden. Als u vragen of voorstellen hebt stuur die gerust naar mij, dan kunnen we die op onze bestuursvergadering bespreken.

Soli Deo Gloria.

Uw Secretaresse,
Mrs. H. Knapper,
1537 S. Cameron, Windsor, Ont.

Be ye not weary, doing well,
For what you do will surely tell
When Harvest Home comes in;
't Is as you sow that you shall reap,
Then sow the good, stop not to sleep,
Till God's: "well done" you win.

BOVEN DE VEERTIG

MOEILIJKER OM WERK TE VINDEN

De mensen worden tegenwoordig een stuk ouder dan vroeger. Zeventig jaar geleden bedroeg het aantal Canadezen boven de 40 jaar slechts 20 procent van de totale bevolking. Vandaag is dit 31 procent. Maar behalve een zegen is dit ook een probleem. Er is namelijk een traditionele onwilligheid bij de Canadese werkgever, om arbeiders aan te nemen, die de veertig gepasseerd zijn. Hierdoor krijgt het Nationaal Employment Service steeds meer aanvragen van werknemers uit deze leeftijdsgroep.

De Minister of Labour, Michael Starr heeft hierover een brief gericht aan de bedrijfswereld, om een weg te vinden tot de oplossing van dit vraagstuk.

•

Volgens de Minister is de houding van de industrie tegenover de oudere werkzoeker in de meeste gevallen niet gerechtvaardigd. Onderzoekingen hebben immers bewezen, dat in de meeste bedrijven een hogere leeftijd niet betekent, dat de productiviteit zou teruglopen, of het aantal ongelukken zou vermeerderen of meer afwezigheid wegens ziekte zou geven. Een veel voorkomend excuus is ook, dat werkers die de veertig gepasseerd zijn, niet meer in staat zijn, hun volle aandeel in het pensioenfonds van het bedrijf te storten, waardoor moeilijkheden zouden ontstaan bij het pensioneren van deze mensen. Vooral dit laatste argument is lange tijd ook door de arbeiders zelf geaccepteerd als een goede reden voor de bedrijfsleiding om geen oudere werkers aan te nemen, hoewel dit probleem met een "portable" (overschrijfbare) pensioenpolis eenvoudig op te lossen is.

Inmiddels zijn zowel verzekeringsdeskundigen als vakbondbesturen tot de ontdekking gekomen, dat een zo vroeg mogelijk bereikte pensioengerechtigde leeftijd niet in alle gevallen het ideaal is, waarnaar gestreefd moet worden. Er zijn arbeiders, die het verschrikkelijk zouden vinden, om min of meer gedwongen te worden, rust te nemen bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar. De mensheid bereikt niet alleen een hogere leeftijd, maar schijnt ook minder gauw "versleten" te zijn en verscheiden arbeiders zouden graag nog vijf jaar blijven werken, waardoor zij dus gedurende die tijd een beter inkomen zouden hebben, gelegenheid krijgen om nog vijf jaar lang te sparen voor een beter pensioen, dat dan op 70-jarige leeftijd genoten kan worden tegelijk met de van regeringswege verstrekte ouderdomsrente. Dit zou tevens belastinggeld besparen, daar anders sommigen van deze arbeiders in de periode van 65 tot 70 jaar onderhouden moeten worden als armlastig. Ook voor de bedrijfsleiding zit aan een dergelijke regeling een niet onbelangrijk voordeel. Mr. S. A. Crouch, een deskundige op dit gebied, heeft uitgerekend, dat de werkgever 50% van zijn kosten in het pensioenfonds kan besparen, als zijn arbeiders met 70 jaar met pensioen gaan inplaats van met 65 jaar. Tevens zei Mr. Crouch, dat nu reeds een derde van alle nieuwe pensioenregelingen, die in bedrijven gesloten worden, de mogelijkheid van pensionering op 70 jarige leeftijd bevatten en dat steeds meer bedrijven hiertoe overgaan.

— De stichting Het Leven Begint Bij Veertig heeft kortgeleden in Amsterdam haar 5-jarig bestaan gevierd. De voorzitter, de heer M. Reckman, vertelde met trots, dat de stichting, die niet gesubsidieerd wordt, in de vijf jaar van haar bestaan bijna achttienduizend werkloze "veertigplussers" aan een nieuwe betrekking heeft geholpen.

Een en ander is zo goed verlopen, dat in navolging van het Nederlandse voorbeeld soortgelijke stichtingen in de meeste landen van West-Europa zijn opgericht.

On Your Way

LIVE PEACEABLY WITH ALL MEN. — Rom. 12:18

Yesterday I met two men busily engaged in a heated discussion. Said the first to the second, "No, no, I'm through with the church. All they do there is fight about small insignificant things. Every minor matter becomes a problem of debate. Many seem to enjoy it but I am sick of it all. The result of all this so-called learned discussion gets us nowhere. Satan only profits by it."

This man had a point. At the same time he was condemning himself.

We all know by experience how hard it is to live peaceably with all men, sometimes including ourselves. The one thinks this is right. The other thinks he is all wrong. The one believes this is very important and the other thinks it is not worth talking about. Background, education and environment all show their influence here. The result is often detrimental to the welfare and growth of God's Kingdom.

The question is how can we reach a higher level of unity? Paul's answer is peace with all men if possible and as much as lies in you, peace. Almost fifty times this blessed word is mentioned in the letters of this great apostle who at the same time was such a defender of the faith.

In the first place let us remember as Paul says in this chapter that every christian is different from te other as members of the same body. This is a good thing. Thus we each make our own contribution to the up-building of the Kingdom of God. We should never silence this personal contribution.

In the second place let us be sure that we are not at war or peace with the wrong party. At this point we should keep well in mind the distinction between sin and the sinner. We must always hate sin no matter where it is found. But we must love the sinners even our enemies. Thus we understand how hate and love, war and peace can go together.

Be at peace with all men though you may and must disagree with his sin. Is this possible? Yes. If we are filled with the Spirit, sincerely love our fellowman and think not more highly of ourselves than we ought.

',It takes two to make a quarrel", says the old proverb. But let us make sure I am not one of the two. War destroys a person. Peace destroys sin and thus saves the person through Jesus Christ the Prince of Peace.

J. J. Holwerda

TOERISME IN ISRAEL

Toeristen, die Israel bezoeken, zijn nu in de gelegenheid echte oosterse verversingen te gebruiken in het schilderachtige heuvelland van Judea, wanneer ze reizen van Tel Aviv naar Jeruzalem. In het dorp Abu Ghosh serveert een Karavaan-Herberg zulke specialiteiten als humus, tehina, shaslik, kabab, pitta en Turkse koffie. De Karavaan-Herberg bevindt zich op slechts vijf minuten lopen van een goed onderhouden klooster van de kruisvaarders; het dorp Abu Ghosh zelf is gebouwd op de plaats, waarvan gezegd wordt dat de heilige ark daar 20 jaar verbleef, voordat David haar naar Jeruzalem overbracht.

Dwars door Canada

Onlangs ontvingen wij een foto van de plechtige eedsaflegging door een Canadese overheidspersoon. Zoals bekend geschiedt zo'n eedsaflegging in Canada met de hand op de Bijbel. Het verwonderde ons toen, dat een persoon, die Jood is, en voor zover wij weten de Bijbel — met het Nieuwe Testament — niet accepteert als gezaghebbend, toch geen bezwaar maakt tegen een "eed bij de Bijbel".

Heeft het waarde en betekenis om bij allerlei gelegenheden de Bijbel te voorschijn te halen om de mensen daarbij te laten zweren, als de mensen zelf geen cntzag voor de Bijbel hebben?

Deze vraag trof niet alleen ons, maar enkele dagen daarna ook een rechter in Toronto, die uitbarstte: "De Bijbels in de rechtzaal konden net zo goed woordenboeken zijn". Hij zei dit in verband met het feit, dat een getuige zijn verklaring zonder blikken of blozen veranderde, en dus schijnbaar niet doordrongen was van de ernst van een meineed. De rechter sprak er zijn zorg over uit, dat wij kennelijk in een "staat van moreel faillissement" zijn gekomen. Het is bekend, dat ook bij andere gelegenheden, zoals bij het verkrijgen van een huwelijks-license, dikwijls onachtzaam wordt omgegaan met de eed en de Bijbel.

Van de ongeveer 12.000 Hernhutters in de wereld woont bijna de helft, nl. 5000 in Alberta, en deze provincie heeft er zorgen mee. De Hernhutters, of Hutterites, zoals ze hier genoemd worden, zijn keurige, vredelievende mensen, die een ander geen kwaad doen, Maar hun gewoonte, om zich in gesloten kolonies te vestigen en die dan uit te breiden, strookt niet met de verlangens van de regering van Alberta. In de oorlog werd hen verboden land te kopen, omdat men een eerlijke kans wilde geven aan de Canadese boerenjongens, die op dat moment in het leger waren, om na terugkomst een bod te doen op het land in hun eigen provincie. In 1947 kwam er een wet, die bepaalde, dat de kolonies binnen een bepaalde grootte moesten blijven en dat nieuwe kolonies niet gesticht mochten worden dicht bij de bestaande. Maar het is een groep die zich snel vermeerdert en die steeds uitziet naar meer grond. De Alberta regering overweegt thans de moeilijke kwestie, wat haar te doen staat . . .

Er is in heel Canada een strijd gaande tussen de grote kruideniersbedrijven, wie de meeste klandizie kan winnen. Bijna alle supermarkets geven nu spaarzegels bij "de boodschappen" en dat brengt weer een eigenaardig probleem mee. Het is n.l. de vraag, of dit wettelijk toegestaan is of niet. De regering van Alberta heeft het geven van spaarzegels verboden, maar de bedrijven leggen zich nog niet bij deze beslissing neer. In andere provincies staat de overheid min of meer aarzelend tegenover deze zaak en laat men het zoveel mogelijk gaan.

Duizenden huisvrouwen verzamelen hun zegeltjes in boekjes en overleggen dagelijks bij zichzelf, wat voor geschenk ze ervoor zullen kiezen. De waarde van de geschenken varieert van enkele dollars tot ongeveer 100 dollars. Uiteindelijk zullen deze artikelen toch door de klant betaald moeten worden, evenals de kostbare reclame, die gemaakt wordt, vooral in de dagbladen, door de verschillende winkelbedrijven om hun eigen "geschenkenactie" onder de aandacht van het publiek te brengen.

Niet alleen in Ottawa maar ook in andere steden, zoals Toronto en Hamilton zullen naar men hoopt volgend voorjaar duizenden Hollandse bloembollen bloeien in de publieke parken en tuinen. Zoals bekend heeft Ottawa de bollen te danken aan H.M. Koningin Juliana als een herinnering aan de tijd, toen zij met haar kinderen in die stad gastvrijheid mocht vinden, omdat zij wegens de oorlog niet in haar eigen land kon wonen. In Toronto zijn tienduizend bollen geschonken door de Holland Club en in Hamilton hetzelfde aantal door de Holland Bulb Growers Association, terwijl de bevolking van Hamilton er nog eens 15.000 bij geeft. We zien nu al verlangend uit naar de tijd dat de bollen bloeien zullen . . . .

De winter staat weer voor de deur en dat betekent voor velen een zorg erbij. Elke winter is er een zekere mate van werkloosheid in Canada en wie geen "steady job" heeft vraagt zich af, of er voor hem werk genoeg zal zijn om de winter door te komen, zonder van ondersteuning te moeten afhangen. Vorig jaar was er veel werkloosheid in de winter, maar de deskundigen verwachten voor het komende seizoen een gunstiger beeld. De economische toestand is sterk verbeterd in het laatste jaar en er is in de meeste bedrijven meer behoefte aan werkers. Bovendien doet de regering met succes pogingen om gedurende de winter zoveel mogelijk mensen aan werk te helpen, ook door er bij de industrie op aan te dringen, in de wintertijd werk te laten doen, dat anders vaak uitgesteld werd tot het voorjaar.

KERKNIEUWS

CHR. REF. CHURCH

Dr. D. E. Holwerda, voorheen studerende aan Calvin College en Seminary te Grand Rapids is aan de Vrije Universiteit te Amsterdam gepromoveerd tot doctor in de Theologie op een proefschrift: The Holy Spirit and eschatology in the Gospel of John.

Promotor was Prof. Dr. R. Schippers.

KEMPTVILLE, Ont. — De gemeente van de Chr. Ref. Church alhier mocht zich deze dagen verheugen in de oprichting van een Mannen- en Vrouwenvereniging.

Al reeds eerder had de oprichting van de Young People Society plaats. De jonge gemeente nam in Aug. officieel een eigen kerkgebouw in gebruik, na ruim een jaar de diensten te hebben gehouden in de I.O.O.F. hall.

WILLIAMSBURG, Ont. — Na een vacature van bijna anderhalf jaar werd de Chr. Ref. Church alhier verblijd doordat Ds. VanderPlaat te Dieren, Ndl. een op hem uitgebrachte beroep aannam. Op 14 October werd Ds. VanderPlaat in Montreal door enkele gemeenteleden verwelkomd en op Vrijdag 23 October had de bevestiging plaats. De dienst werd geleid door Rev. R. Hooker uit Cornwall, die consulent van de gemeente was, terwijl Rev. A. De Jager uit Brockville preekte over God's openbaring in Horeb, met als tekst 1 Kon. 19:14. De bevestigde predikant en de gemeente werden toegesproken door Rev. P. Kranenburg van Athens en Dr. P. G. Schrotenboer van Ottawa. De intrede had de volgende Zondag plaats met een Hollandse preek in de morgendienst over Psalm 119: 105. De middagdienst werd in de Engelse taal gehouden.

Op Dinsdag 27 October werd een welkomstavond gehouden als een verrassing voor het echtpaar VanderPlaat o.l.v. Mr. M. Verburg. Voordrachten, zang en toespraken wisselden elkaar af. Tenslotte werd door Mrs. Lieverdink namens alle vrouwelijke leden der gemeente een "pantryshower" aan Mrs. VanderPlaat aangeboden. De grote verzameling gaven der natuur, zowel vers als in flessen, vormde een kostelijk gezicht. Rev. VanderPlaat verklaarde naderhand, dat hij zoiets nog nooit had meegemaakt. Tijdens de periode voor persoonlijke kennismaking zorgden de dames van de ladies aid society voor koffie met gebak.

RECTIFICATIE

In het overlijdensbericht, geplaatst door de Vrouwenvereniging te Pembroke, Ont. was de naam van de moeder van Mrs. G. Rienks onjuist opgegeven. De juiste naam moest zijn:
Mrs. M. A. Van Tiel—Meyer.

RADIO

De *Far East Broadcasting Company* deelt mede dat men met de nieuwe 100.000 Watt zender voor de christelijke zendings-radio, die in Okuma, Okinawa, wordt gebouwd, heel communistisch China en delen van de Sovjet Unie hoopt te bereiken.

Ontario Alliance of Christian Schools

Onder de bekwame leiding van haar voorzitter en vice-voorzitter, resp. Rev. H. A. Venema en Rev. A. Persenaire, hield de Ontario Alliance of Christian Schools haar halfjaarlijkse vergadering op Zaterdag 14 November j.l. De bijeenkomst werd ditmaal gehouden in de nieuwe Calvin Christian Reformed Church te Dundas.

Vanaf het begin van haar werkzaamheden heeft deze organizatie nimmer te klagen gehad over de opkomst op haar vergaderingen, maar ditmaal was het aantal aanwezigen wel bijzonder groot. Natuurlijk zal dit wel verband houden met de snelle ontwikkeling van het christelijk schoolwezen in deze provincie. Dit kwam ook duidelijk uit in het aantal onderwijskrachten, dat aanwezig was. Was er 10 jaar geleden nog slechts één school in Ontario, thans is dit aantal gestegen tot 21, waaronder zelfs een high school, terwijl het aantal leerkrachten is toegenomen tot 74.

Er heerste een uitmuntende geest, waardoor het mogelijk was de tamelijk uitgebreide agenda vlot af te werken.

Veel aandacht werd besteed aan het door de Alliance in het leven geroepen "Teacher's Recruitment Fund". Dit is een fonds, hetwelk begaafde jongelui financiele hulp verleent in de opleiding tot onderwijzer of onderwijzeres. Momenteel worden 12 van zulke jongelui geholpen, terwijl reeds 6 in de scholen als leerkrachten werkzaam zijn. Er werd dan ook een beroep gedaan op de schoolbesturen om te trachten dit fonds van middelen te voorzien, teneinde deze steun te kunnen blijven verlenen. Het ligt voor de hand dat met het toenemen van het aantal christelijke scholen de vraag naar goede onderwijzers steeds dringender wordt.

Rev. A. B. C. Hofland bereidde de vergadering in een korte speech er op voor, dat in de niet te verre toekomst de mogelijkheid van een "educational secretary" onder het oog moet worden gezien. Dank zij de hulp van de National Union of Christian School is het mogelijk ook dit jaar een schoolinspectie te houden, doch bij het toenemen van het aantal scholen zou dit in de toekomst misschien moeilijkheden kunnen opleveren. Daarnaast breiden de werkzaamheden voor secretaris en penningmeester zich gestadig uit, waarom het nodig was een "assistant secretary" te benoemen. Daarbij nog gevoegd het werk verbonden aan het redigeren en uitgeven van "The Christian School Herald", dan is het duidelijk, dat de noodzakelijkheid van een "vrijgestelde" wel eens dringend zou kunnen worden, aldus Rev. Hofland. Er werd dienaangaande nog geen enkele beslissing genomen, doch de schoolbesturen werd aangeraden zich over dit punt alvast te beraden, opdat in een volgende vergadering hierover een discussie zou kunnen worden gevoerd.

Het hoofd van de Hamilton School, Mr. J. Vander Velde, rapporteerde namens de Teachers' Association inzake leerboeken. De moeilijkheden die zich op dit terrein voordoen zijn zo talrijk, dat de Teachers' Association nog niet kon adviseren tot actie over te gaan, behalve dan het vormen van een fonds voor dit doel.

Tussen de morgen- en middagvergadering werden de aanwezigen toegesproken door Mr. A. Hengstman, hoofd van de Sarnia School. Het onderwerp van de speech was "Christus is opgestaan". Spreker zette uiteen hoe het werk van ons christelijk onderwijs alleen mogelijk is en kracht vindt in de opstanding van Christus. Een korte "sing song" werd geleid door Mr. J. Van Kessel, hoofd van de Toronto East School, en Mr. J. Vriend bespeelde het zeer mooie pijporgel, dat de Dundas kerk rijk is.

In de vacature J. Van Bolhuis werd als lid van het bestuur gekozen Rev. A. De Jager van Brockville.

Ondanks het feit, dat vele zaken moesten worden afgedaan, en de vergadering daardoor meer het karakter had van een "business meeting", bleef de belangstelling van allen levendig tot het einde toe. De Ontario Alliance mag met voldoening op deze vergadering terugzien.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Engaged:

ALICE BRUS
and
JAKE WINTER

Brantford, Ont., Nov. 14th, 1959.
R.R. # 7.
11 Park Ave. E.

Thankful to God we announce the birth of a healthy baby boy on Nov. 5th, named:

LEONARD BERT

Mr. & Mrs. Herman van Boven.
Betty Barbara.

3615 Richmond Rd.,
Victoria, B.C.

Het behaagde de Heere plotseling tot Zich te nemen, op de leeftijd van 2½ jaar, ons lieve dochtertje

CARLA.

Ps. 105 : 5.

J. Wassink.
M. Wassink—Lieuwen.
Houston, B.C., 10 Nov. '59.

Het behaagde de Heere in Zijn ondoorgrondelijke wijsheid plotseling, door een ongeval, uit ons midden weg te nemen onze geliefde Man, Vader, Behuwd- en Grootvader

EABE ROORDA,

op de leeftijd van 63 jaar.
1 Petrus 1.

De diepbedroefden:
St. Anns, R.R. 2, Ont., Can.:
A. Roorda—Zuidema.
Leidschendam (Z.H.), Holland:
L. Roorda.
J. Roorda—Kappietein.
St. Anns, R.R. 2, Ont., Can.:
W. Van Marrum—Roorda.
Tj. Van Marrum.
Fenwick P.O., Ont., Can.:
A. de Vries—Roorda.
J. de Vries.
Port Perry, R.R. 2, Ont., Can.:
Th. Roorda.
J. Roorda—Knegt.
Fenwick P.O., Ont., Can.:
P. Roorda.
T. Roorda—Hoekstra.
St. Anns, R.R. 2, Ont., Can.:
J. Van der Meulen.
A. Van der Meulen—Colijn.
Smithville P.O., Ont., Can.:
T. de Haan—Roorda.
J. de Haan.
St. Anns, R.R. 2, Ont., Can.:
J. Roorda.
S. Roorda.
en Kleinkinderen.

5 November 1959.

The Chr. Fellowship Club "Priscilla" at Wellandport expresses its sympathy to four of its members, Mrs. Tr. De Haan, Mrs. De Vries, Mrs. Tilly Roorda and Mrs. A. Vander Meulen in the death of their father and father-in-law

Mr. ROORDA.

May the Lord comfort and sustain the mourning relatives.

God nam tot onze diepe droefheid tot Zich mijn geliefde Man, onze Vader, Behuwd- en Grootvader

ABRAHAM VALKENIER,

op de leeftijd van 68 jaar.

"De Heer is mijn Herder"
Psalm 23

Naaldwijk:
C. Valkenier—Huyssen.
Yandina (Br. Sol. Isl.):
L. A. v. d. Loos—Valkenier.
B. W. v. d. Loos.
Naaldwijk:
P. J. Valkenier.
L. C. Valkenier—Werf.
St. Catharines (Canada):
J. A. Valkenier.
A. C. J. Valkenier—Moene.
Prescott (Canada):
A. H. Valkenier.
E. Valkenier—Romanchuk.
en kleinkinderen.

Naaldwijk, 18 Octoker '59.
Geestweg 39.

De teraardebestelling had plaats Woensdag 21 October j.l. op de Algemene Begraafplaats te Naaldwijk.

Na een langdurig en geduldig gedragen lijden nam de Heere op in Zijn heerlijkheid onze innig geliefde Man, Vader en Grootvader

DIRK KIKSTRA,

op de leeftijd van 63 jaar.

Psalm 116 berijmd.
Ik ben verlost, God heeft mij welgedaan.

Rocky Mountain House:
Mrs. D. Kikstra.
Red Deer:
Pim en Gerben Veeneman.
Rocky Mountain House:
Klaas en Lies Kikstra.
Enschede (Holland):
Hil en Marinus Scholten.
Rocky Mountain House:
Barbera en George Vander Leek.
Edmonton:
Evelyn en Jacque Feenstra.
Rocky Mountain House:
Henk Kikstra.
En de kleinkinderen.
Rocky Mountain House, Alta.,
1 November 1959.

---

150 ACRE FARM

Best huis, 10 kamers. 2 kippenhokken, varkensschuur, barn voor koeien. Kleigrond, aan highway. Vraagprijs $ 15,000.00. Down $ 6000.00.

NIEUW 6 KAMER HUIS

dicht bij Hamilton. 4 slaapkamers, kelder, olieverwarming. Brick. Vraagprijs $ 13900.00. Met $ 1500.00 down.

5 KAMER HUIS

in Smithville. 2 jaar oud, in goede staat van onderhoud. Groot lot. Vraagprijs $ 7000. Down $ 2000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

The Can. Chr. School at Jarvis, Ont. needs a

TEACHER

for grade 2 and 3, beginning Jan. 4th, 1960. Please contact Tim VanderVeen, 172 Grove St., Simcoe.

ROOM AND BOARD

for a young man. Chr. Ref. Home in London. Write: H. Louter, 383 Avondale, London, or phone GL 5-0832.

Jongeman, Chr. Ref., zoekt langs deze weg briefwisseling en

KENNISMAKING

met een serieus meisje. Leeftijd 22—26 jr. Foto's op erewoord retour. Brieven onder no. 1259, % Cal.-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Te koop:

400 ACRE FARM

300 acre bewerkbaar. 100 bos, waarin goed grasland. Aan de County main road tussen Drayton en Palmerston. 7 kamer brick huis met badkamer. Barn 76 x 86'. Stalling voor 40 koeien, jongvee en varkens. Kippenhok 24 x 80'. Elec. licht en water in alle gebouwen. M. Haveman, R.R. # 2, Palmerston, Ont. Tel.: 615 R 13.

Wanted:

EXPERIENCED MARRIED MAN

for dairy farm. Separate house. Good wages. Apply William Miller, R.R. 2, Milverton, Ontario. Phone Milverton, 256 W 3.

On the Highway **200 acres of clay loam soil,** good 4 bedroom brick house, modern conveniences. 2 barns, one of them 80 by 70 ft., 4 floors, fully equipped for broilers. Pressure system. Automatic feeders. Garage and drive in shed. All this for only $ 18,500.—. Downpayment $ 4,000.—.

100 acres of level clay loam soil, in a very prosperous farming district. 4 bedroom brick home, barn 56 by 56. Price $ 13,000.—. Included are tractor and most of the machinery. Downpayment $ 2,500.—.

150 acres of choice clay loam land. Good 10 room brick house. 2 barns. One extra large barn. Garage. Fences are good. The land is tiled. Price only $ 18,500.—. Low downpayment.

JOHN BOSVELD - REALTOR
40 WELLESLEY ST. GODERICH, ONT. PHONE JA 4-8762

Salesman: Joseph McConnel, Seaforth
C. Buruma, Clinton

---

100 ACRE FARM
met eerste klas gebouwen.

Deze farm heeft prima land, waarvan 15 acre bos en 85 acres in cultuur. Een altijd stromende kreek omringt de farm en zorgt voor zeer goede afwatering. Er is een uitstekend huis met badkamer, heet en koud water, heetwater-verwarming en is geschikt voor twee gezinnen. De barn is zeer groot, voorzien van 16 stanchions met waterbowls en cementen vloer en biedt ruimschoots gelegenheid tot het plaatsen van 26 melkkoeien. Er zijn enige box-stalls (cement en staal), grote graanopslagplaats, grote silo en ruime opslagplaats voor hooi en stro. Er is een varkensschuur, keurig ingericht en voorzien van cement vloer. De goed onderhouden kippenschuren bieden ruimte voor ruim 600 legkippen. Een zo goed als nieuwe dubbele garage. Alle benodigde machinerieën, 9 stuks vee, 50 jonge legkippen, enige varkens en biggen en mooie voorraad hooi, stro en graan zijn in de koopprijs begrepen.
Prijs slechts $ 23.000,—. Gevraagd downpayment $ 7.000,—. Hypotheek beschikbaar tegen 5¾% met afbetalingen te regelen tussen koper en verkoper.
Er bestaat een mogelijkheid tot het verkrijgen van een melkcontract. Deze farm moet worden verkocht wegens hoge ouderdom van de eigenaar.

KRAAIJ AND SCHRIEL, REALTORS

29½ King Street. St. Catharines, Ont.
Tel.: WEbster 4-1813 of WEbster 4-1563

VERZEND TIJDIG KERSTPOST NAAR EUROPA

Om zeker te zijn, dat Uw vrienden en geliefden hun Kerstpost op tijd ontvangen, raadt de Post Office aan, deze niet later te verzenden dan de volgende datums:

	Zeepost	Luchtpost
Brieven	22 November	11 December
Pakjes	18 November	9 December

Voor de veilige aankomst van Uw Kerstpost wordt U herinnerd aan de volgende regels:

- Schrijf het volledige adres in *BLOKLETTERS*, op de buitenkant en aan de binnenkant van het pakje en vergeet niet Uw eigen adres als afzender.
- Gebruik altijd voldoende porto. Laat Uw pakje en luchtpostbrieven — of alle post — wegen op het postkantoor om zeker te zijn van de nodige portokosten.
- Vergeet niet in het adres de volle naam van het land te vermelden, waarheen de post gaat. Gebruik de Engelse spelling.

Meer inlichtingen kunt U desgewenst krijgen op het dichtstbijzijnde postkantoor.

Canada Post Office

For sale:

'52 MONARCH

automatic, fully equipped, first class, $ 500.00. Toronto RO 2-7109.

SCHRIFT. LESSEN ENGELS

Beginners, Kerktaal, Gevorderden, Vooropl. Highschool. Ook uitspraak. Cursus Nederlands voor kinderen: $ 4. Vraagt vrijbl. inl.: Dr. K. Kramer, P-18 Jackson Boulevard, Greeley, Colorado, U.S.A.

Order thans Uw

Christelijke Dagkalender

Maranatha, Honigdruppels, Immanuel, Kruimkens van 's Heren Tafel, Filippus Phijs $ 1.50 postpaid.

J. TAMMING
Gen. Delivery
STRATHROY, ONT.

Wat de Natuur ons biedt

is onverbeterlijk. Volkomen onschad. geneeskruiden, waarmee wij reeds 34 jaren de frappantste resultaten oogsten. Vele wanhopigen, die nergens baat vonden, genazen volkomen door onze kruiden. Waarom staat U er van verre? Met Uw wantrouwen komt U niet verder. Grijpt deze U geboden unieke kans en meldt Uw ziekten en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

SJOELBAKKEN

6 ft. lang, met 20 schijven, uit voorraad leverbaar. Kosten zijn voor Ontario $ 10.— en voor andere provincies $ 11.— franco naastbijgelegen station onder C.O.D. Zend cheque of money-order in met Uw order, dat bespaart C.O.D.-kosten.
Het vanouds bekende adres:

J. LYCKLAMA
898 Appleby Line, Burlington, Ont.

Speciale aanbiedingen

vanaf $ 1000.00 downpayment verschillende goedgebouwde huizen met "excellent" hypotheken in de omgeving van WESTON en WILLOWDALE. Christelijke Scholen en de toekomstige WEST TORONTO en SCARBORO Christelijke Scholen.

Bel of schrijf Uw vertrouwensman:

GERRIT BROOS
Vertegenwoordiger voor
HARVEY KEITH REALTOR
181 Eglinton East, Toronto.
Tel. Zaak HU 7-3333.
Huis: BA 5-5139

FARMS

Alvorens U overgaat tot het kopen van een farm, komt eerst eens kijken op het

Vancouver Island Farm District

rond Duncan. De commissie van de First Chr. Reformed Church van Duncan geeft U betrouwbare inlichtingen voor dairy en poultry farms, die hier wel te krijgen zijn. De melkprijs is in dit district hoger dan waar ook in Canada.

Namens de Commissie:
A. Berends, Hillbank Rd., R.R. 1,
Cowichan Station,
Vancouver Island, B.C.